

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2024
ročník XX.

Karneval

foto Kateřina Paulíková

Titulní strana: foto Lubomír Krbeš

OBSAH

Slovo starosty	4	Kalamita komárů po povodních 1997.....	43
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva	10	Cyklotoulky	45
Společenská kronika.....	15	Vynikající pedagog, obětavý manžel a otec	47
Kulturní akce	16	Lanžhotský rodák vzpomíná	50
Okénko knihovny	16	Ohlédnutí za činností STP v Lanžhotě.....	52
Okénko farnosti	18	Radosti z Podluží	54
Okénko regionu Podluží.....	20	Vzpomínka na velikonoční šlaháčku	56
Okénko školky.....	22	Kluci z DAKREXu	57
Okénko školy.....	26	Kuželky jdou do play off.....	59
Manželé Josef a Jana Uhrovi	31	Půlka basketbalové sezóny už je za námi.....	59
Osobnost města 2023 Marie Uhrová.....	34	Sbor dobrovolných hasičů Lanžhot	61
Něco málo z lanžhotského mlýna	36	Zima ve skautském oddíle.....	63
Kniha „Lanžhot“	37	V boji proti CHKO Soutok	64
Povodeň 1997	40		

*přejí všem spoluobčanům starosta, místostarostka
a všichni zaměstnanci města.*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí přátelé,

určitě to znáte – ať děláte, co děláte, někdy vznikne nečekaný problém tam, kde si myslíte, že by všechno mělo být v pohodě. Konkrétně mám na mysli stavbu nového priváděcího potrubí pro dodávání pitné vody na ulici Komenského, tedy nového vodovodního řadu. Původně měla stavba proběhnout až na jaře s tím, že by na ni plynule navázala další akce, a sice kompletní pokládka nového asfaltu. Ovšem firma, která prováděla stavbu vodovodu měla volné kapacity koncem roku, a protože v listopadu i v prosinci bylo poměrně teplo, vše se podařilo dokončit mnohem dříve. Ovšem ouha, blízké obalovny asfaltu mají v zimě technologickou přestávku, a tak asfaltovat se bude moct, až to plusové teploty opět dovolí. Do té doby nestačím odpovídat na stížnosti řidičů i chodců. Má to ale i jednu velkou výhodu. Díky zatížení provozem i dešťovou vodou budou výkopy dostatečně ztuhnuté a nemělo by docházet k následným propadům vozovky. Firma, která byla vybrána na základě soutěže, bude provádět opravu během března a dubna. Součástí stavby budou i nové dešťové vpusti. Tak, už aby to bylo.

Ovšem asi tou největší a nejočekávanější zprávou bude to, že se podařilo domluvit generální opravu tzv. Staré cesty prakticky od FVE až po Kostickou váhu. Pokud to vyjde, bude to hurský kousek!

Téměř v každém slově starosty se snažím Vás informovat o připravova-

ných a probíhajících akcích. Nejinak tomu bude i teď. Kromě zmiňovaných oprav silnice Komen-

ského a Staré cesty máme připravenou celou řadu dalších staveb a vylepšení.

Tak, jako všichni netrpělivě čekáme jaro, vedení města čeká na vydání stavebních povolení pro celou řadu projektů. Rádi bychom stavěli co nejdříve, ovšem realizaci nám prodlužuje právě toto čekání na stavební povolení. Zvláště u těch větších projektů, kde je příprava náročnější.

Ve většině případů máme přípravu projektů hotovou. Jsou podány žádosti o stavební povolení a čekáme na vyřízení a schválení. Týká se to jmenovitě stavby nového chodníku U Stadionu, chodníku na konci ulice Kostická za železničním mostem „Pérákem“, levá strana, jakož i stavby druhé etapy chodníku na ulici Luční.

Dokonce v případě ulice Luční máme hotovou projektovou dokumentaci na výstavbu potřebné nové kanalizace, která bude mít za úkol odvést dešťovou vodu ze silnice tak, aby v dolní části nedocházelo k ohrožení vodou v případě přívalových dešťů. Rovněž čekáme na vyřízení stavebního povolení na vodoprávním úřadě. Žádost o stavební povolení na opravu samotné komunikace je rovněž již podána.

Čerstvou novinkou je nabytí právní moci stavebního povolení na nový vodovodní řad na ulici Kostická.

V případě projektu modernizace náměstí rovněž čekáme na vydání stavebního povolení. Žádost jsme podali již loni v září. Začátkem roku jsme podali žádost o dotaci, která by nám pomohla snížit finanční náročnost tohoto projektu. Tak snad to vyjde.

Jak jsem zmiňoval posledně, součástí přestavby náměstí bude i změna nástupních míst pro autobusy. Jedná se o dvě nové zastávky u muzea a u požární zbrojnice. Tato úprava „posvětil“ neustálé žádosti o přeložení při všech větších akcích konaných na náměstí. Žádost o stavební povolení je rovněž již podána.

V přípravě máme ještě jeden krásný projekt. Mám na mysli revitalizaci celého prostranství před obchodním domem na Masarykově ulici. Díky tomu to projektu zde přibudou stromy nad

parkovacími místy, v plánu je nový pavilon s místem pro menší prodejnu či kavárnu i venkovní posezení. Věřím, že toto místo téměř v centru města by mohlo hezky prokouknout.

Jak jsem rovněž zmiňoval posledně, v případě velkých projektů krajinných úprav, které jsou souhrnně nazvány jako Revitalizace vodních ekosystémů, čekáme na vydání stavebních povolení. Po jejich získání jsme připraveni se pustit do stavby. Zatím nejbližší jsme tomu v případě zprůtočnění rybníka Kout vodou z Kyjovky. Součástí bude využití bývalého náhonu i úpravy lokality za sběrným dvorem a čistírnou odpadních vod.

V případě zmíněné ČOV nás v brzké době čeká nutná oprava provozní budovy, na které se podepsalo poměrně nestabilní podlaží.

V případě přístavby základní školy již pravomocné povolení máme. Nyní se zpracovává prováděcí dokumenta-

ce pro výběr zhotovitele. A na stavbu jsme na konci roku požádali o dotaci, aby náklady byly pro město co nejmenší.

Intenzivně se pracuje na projektu modernizace místního muzea. Týká se to zejména nových expozic (nejenom krojů) i moderního způsobu prezentace pro návštěvníky. Na revitalizaci muzea budeme rovněž žádat o dotaci.

Na základě hotové místní energetické koncepce připravujeme nové instalace fotovoltaiických panelů na veřejné budovy tak, abychom snížili energetickou náročnost provozu. Týká se to budovy radnice, zdravotního střediska i domu pro seniory.

Z posledně jmenovaných důvodů provádíme rovněž výměnu veřejného osvětlení v areálu na Šlajsi za úspornější LED svítidla.

Pokud vše dobře dopadne, letos by se mohla v areálu Sokolské objevit dal-

ší novinka, kterou jistě ocení zejména děti a mládež. V zadní části chceme vybudovat nový pumptrack. Část nákladů nám pomůže pokrýt dotace z JMK.

Ačkoli to zatím není hmatatelně vidět, intenzivně se pracuje na vhodném modelu řešení infrastruktury pro výstavbu a provoz optické kabelové sítě v Lanžhotě. Rádi bychom zajistili pro všechny domácnosti to nejlepší možné internetové připojení. Dosud největší překážkou byla neexistence digitálních mapových podkladů, která komplikovala přípravu projektů pro zasítování celého města. Při velikosti Lanžhota bude třeba rovněž najít silného partnera, který bude schopen tuto poměrně nákladnou realizaci v určitém časovém horizontu uskutečnit.

V rámci zvyšování bezpečnosti silničního provozu jsme přistoupili na žádané a zároveň i doporučené řeše-

Ulice Kostická za železničním mostem

ní silniční úpravy v podobě historicky prvního jednosměrného provozu v Lanžhotě na ulici Havlíčkova. Doufejme, že se novinka ujme a povede ke zlepšení situace.

Jak vidno, na začátku roku se plánované projekty teprve připravují. A když si to teď pročítám zpětně, uvědomuji si, kolik jich je. A zejména těch velkých. Doufejme, že se brzy dočkáme vydání všech potřebných povolení a budeme moci se do všech pustit.

Co už takhle z kraje roku se myslím povedlo, byl letošní Společenský ples města Lanžhot. Rád bych poděkoval všem, kdo jakkoli tuto naši společnou kulturní akci podpořili. Ať už svým příspěvkem do tomboly nebo i samotnou účastí na plesu.

Poděkování patří i všem zodpovědným občanům, kteří včas a řádně zaplatili povinný poplatek za svoz a likvidaci odpadu. Věřím, že většina

chápe, že na nákladech se musíme podílet všichni. I tak se nejedná o plnou výši. Část je hrazena z rozpočtu obce. Ovšem díky tomu, že v Lanžhotě jsou lidé v této oblasti poměrně zodpovědní a zvyklí vozit značné množství vytríděného odpadu přímo na sběrný dvůr, tyto poplatky se daří udržet na dolní hranici.

A na závěr přidávám ještě jednu velkou prosbu – budme k sobě navzájem ohleduplní a tolerantní! Myslím si, že vzhledem k tomu, co se všude kolem nás děje, je to to nejmenší, co pro sebe můžeme udělat.

Díky všem za podporu a spolupráci. Hodně štěstí a ať se daří!

*Váš starosta
Mgr. Ladislav Straka*

Pumptrack - ilustrační foto

Město Lanžhot pořádá koncert

Franta Uher „60“

Štefan Repka a skupina Gorals
hosté manželé Osičkovi

„Zdravím Já priateľ“ TOUR 2024

10. 5. 2024 v 18.00 hodin

v sále restaurace Podlužan

Prodej a rezervace vstupenek v Městské knihovně Lanžhot

Cena vstupenky v předprodeji 350 Kč, na místě 400 Kč

Tel.: 519 336 794, e-mail: knihovna@lanzhot.cz

ŠTEFAN REPKA
GORALS

www.frantauher.cz
www.stefanrepka.sk

Spolek Koňské stezky
Podluží pořádá

Žehnání koní a jarní vyjížďku

ku příležitosti svátku

sv. Jiří

27. 4. 2024

Začátek žehnání v 10 hodin
na náměstí v Lanžhotě.

Ve 12h odjezd koní a vozů
na společnou jarní vyjížďku
směrem k záměčku Pohansko.

Výpis z usnesení ze 6. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot

- Z/6/23/1** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje program jednání
- Z/6/23/2** Zastupitelstvo města Lanžhot určuje ověřovateli zápisu pana Borise Didova a pana Dušana Radoně a zapisovatelku paní Annu Moučkovou.
- Z/6/23/3** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí plnění rozpočtu města Lanžhot k 30. 10. 2023.
- Z/6/23/4** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje
- a) investiční záměry města Lanžhot na rok 2024 (příloha č. 1)
 - b) rozpočet města Lanžhot na rok 2024 (příloha č. 2)
 - c) střednědobý výhled města Lanžhot na roky 2025 a 2026 (příloha č. 3)
- Z/6/23/5a** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na činnost pro rok 2024 v oblasti volnočasových aktivit dětí a mládeže v oblasti tělovýchovy a sportu ve výši 2 983 000 Kč a uzavření Smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/14/2023 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10 973, která je uvedena v příloze č. 1 tohoto materiálu.
- Z/6/23/5 b** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na činnost pro rok 2024 v oblasti volnočasových aktivit osob v oblasti tělovýchovy a sportu ve výši 2 329 000 Kč a uzavření Smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/15/2023 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10 973, která je uvedena v příloze č. 1 tohoto materiálu.
- Z/6/23/5c** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na realizaci samonosných nádrží pro odpadní vody u novostavby technického objektu útluku pro psy mimo městskou kanalizaci ve výši 100 000 Kč a uzavření Smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/16/2023 s Dočasky.cz, z.s., se sídlem Nová 931/59, 691 51 Lanžhot, IČ 01917501.
- Z/6/23/6a** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku z pobytu.
- Z/6/23/6b** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku ze psů.
- Z/6/23/6c** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje Obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.
- Z/6/23/7** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje pořízení Změny č. 1 ÚP Lanžhot tzv. zkráceným postupem dle § 55a stavebního zákona.

Z/6/23/8a Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje koupi pozemků parc. č. PK 1298/1 a 1298/2 zapsaných na LV č. 2593 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot, od vlastníků *** za cenu: 200 Kč/m² za zastavitelnou plochu (tj. 484 m²) a cenu 35 Kč/m² za ornou půdu (tj. 2754 m²). Celkem tedy 193.190 Kč.

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8b Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje koupi pozemku parc. č. 1268/166 zapsaného v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1900 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní *** , za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 595.000 Kč;

b) uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní s budoucí kupující paní *** na koupi jedné stavební parcely v lokalitě „Pod Ploty“;

c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodů

a) a b) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a dále podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle smlouvy a) do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8c Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje koupi pozemku parc. č. 1268/167 zapsaného v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1900 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníků paní *** každý id. ½ za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 630.600 Kč;

b) uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní s budoucím kupujícím panem *** na koupi jedné stavební parcely v lokalitě „Pod Ploty“;

c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodů

a) a b) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a dále podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle smlouvy a) do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8d Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje koupi pozemku parc. č. 2619/352 o celkové výměře 94 m² zapsaného na LV č. 94 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot, od vlastníků *** za cenu celkem 51.700 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému

katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8e Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 661/37 zahrada o výměře 57 m², zapsaného na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Břeclav, pro katastrální území a obec Lanžhot, panu ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 31.350 Kč, přičemž správní poplatek za vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí hradí společně kupující;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8f Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. st. 1574 o výměře 55 m², druh pozemku – zastavěná plocha a nádvoří, součástí je stavba bez č. p. /če, tech. vybavení v k. ú. Lanžhot společnosti EG.D, a. s., Lidická 1873/36, 602 00 Brno – Černá Pole, IČO 28085400 za cenu v místě a čase obvyklou 900 Kč/m², tj. celkem 49.500 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8g Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 688/17, druh pozemku – zahrada, způsob využití zahrada, o výměře 37 m², který vznikne na základě GP č. 2429-294/2023 oddělením z pozemku parc. č. 688/1, druh pozemku – zahrada, způsob využití – zahrada, zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot společnosti EG.D, a. s., Lidická 1873/36, 60200 Brno – Černá Pole, IČO 28085400 za cenu v místě a čase obvyklou 900 Kč/m², tj. celkem 33.300 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8h Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 670/13, druh pozemku – zahrada, způsob ochrany – zemědělský půdní fond, o výměře 56 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro

Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do SJM *** za cenu celkem 30.800 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8i Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 670/11, druh pozemku – zahrada, způsob ochrany – zemědělský půdní fond, o výměře 15 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do SJM *** za cenu celkem 8.250 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8j Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 673/4, druh pozemku – zahrada, způsob ochrany – zemědělský půdní fond, o výměře 10 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do SJM *** za cenu celkem 5.500 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8k Zastupitelstvo města Lanžhot

a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 2619/417 ostatní plocha o výměře 41 m² zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do podílového spoluvlastnictví každému ve výši podílu id. 1/2 manželům *** za cenu celkem 22.550 Kč;

b) schvaluje prodej pozemku parc. č. 2619/418 ostatní plocha o výměře 100 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do vlastnictví *** za cenu celkem 55.000 Kč;

c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodů a) a b) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/81 Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje směnu pozemku parc. č. 7034 ostatní plocha, zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 4144 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, vlastník *** za pozemek parc. č. 2619/416 ostatní plocha, zapsaný na LV 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, vlastník Město Lanžhot;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8m Zastupitelstvo města Lanžhot

- a) schvaluje prodej pozemku parc. č. 2619/419, druh pozemku – ostatní plocha, o výměře 44 m², zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 10001 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot, do vlastnictví paní *** za cenu celkem 24.200 Kč;
- b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/6/23/8n Zastupitelstvo města Lanžhot neschvaluje prodej pozemku parc. č. 2619/375 zahrada o výměře 39 m² v k. ú. Lanžhot.**Z/6/23/9** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje udělení ocenění Osobnost města Lanžhot 2023 paní Marii Uhrové (u místních známá jako „Pavloška“) za celoživotní práci při organizování mnoha společenských akcí, zejména zájezdů pro seniory, organizaci Tříkrálových sbírek v Lanžhotě, získávání peněžních prostředků ze sponzoringu, organizaci farních akcí a popularizaci města Lanžhot v rozhlasu.

Společenská kronika

Martina Srholcová,
matrikářka

Narozené děti

Matěj Ciprys
Daniel Budín
Alice Daňková
Ema Kalousová
Ivana Kalousová
Jan Straka
Jakub Švirga
Laura Hemzová
Michal Uher
Karolína Blaščíková
Anastázie Hallang
Damián Prudík

Úmrtí

Bohumil Uhlíř	71 let
Jaroslava Létalová	94 let
Antonín Valenta	69 let
Josef Uher	83 let
Vojtěch Trčka	90 let
Marie Gašparová	69 let

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje.

Za pochopení děkuji.

Statistika obyvatel

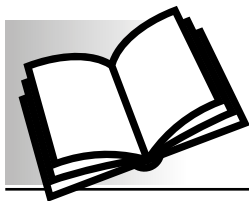
	2023	2022
Stav k 1.1.	3665	3680
Narození	30 (13 děvčat, 17 chlapců)	33 (13 děvčat, 20 chlapců)
Úmrtí	29 (13 žen, 16 mužů)	39 (19 žen, 20 mužů)
Přihlášení	48	60
Odhlášení	47	69
Stav k 31.12.	3667	3665

Obřady v Lanžhotě

Děti na vítání	2023	19	
	2022	32	
Jubilejní svatby	2023	15	celkem 20 – 7x 50 let, 7x 55 let, 5x 60 let, 1x 65 let
	2022	8	celkem 18 – 8x 50 let, 7x 55 let, 1x 60 let, 2x 65 let
Svatby	2023	20	3 kostel, 5 obřadní síň, 11 U Bartošů, 1 u Kyjovky
	2022	21	3 kostel, 1 obřadní síň, 10 U Bartošů, 4 u Kyjovky, 2 Na Hvězdě, 1 doma
Pohřby	2023	25	20 obřadní síň, 5 kostel
	2022	39	28 obřadní síň, 7 kostel, 4 bez obřadu

Kulturní akce

22. 3.	Papučák
23. 3.	Jarmaktour
31. 3.	Velikonoční zábava
7. 4.	Setkání dětských cimbálových muzik
13. 4.	Uklidme Česko, uklidme Lanžhot
14. 4.	Dívčí válka – divadlo Nejenxsmíchu
21. 4.	Běh městem Lanžhot
27. 4.	Žehnání koní s jarní vyjížd'kou
30. 4.	Čarodějnice
10. 5.	Franta Uher „60“
12. 5.	Den matek
2. 6.	Zpívání ženských sborů
5. 7.	Hasičské závody
30. 8.	Koncert Michal Hruža

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT

Okénko knihovny

Že by lanžhotské vyšivačky žily dál?

Tereza Kořínková

Stařenka, Marie Kořínková, byla do listopadu loňského roku v Lanžhotě poslední vyšivačka plátěných a molových součástí krojů. Na hody mi řekla, že už opravdu nechce vyšívat. Ale hned dodala, že by to umění ráda předala dál, aby tato tradice nezanikla. Tak jsme se spolu s knihovnicí domluvily, že otevřeme kurz vyšívání pod stařenčíným vedením. Obdivuhodně se nám přihlásilo více zájemkyň, než jsme čekaly. Přihlášku poslalo celkem 24 žen. Protože by nebylo v jejích silách starat se o tolik zájemkyň, musely jsme téměř všechny přespolečně odmítnout a do kurzu přizvat primárně Lanžhotčanky. Aktuálně je nás 12 aktivních žen, které se

posupně od stařenky učí různé styly, techniky a postupy, které je potřeba u vyšívání znát. Mít doma vhodný šicí stroj už není pravidlem, a tak některým trvalo delší čas, než dobrou mašinu sehnaly a Josef Jírava ji seřídil tak, aby pěkně šila. Kurz tím pádem je spíše jako individuální konzultace než hromadné vyšívání. Začátky nejsou jednoduché, ale s trochou trpělivosti a vzájemné podpory se pomalu zdokonalujeme. První výrobky už vznikají a naznačují, že tradice lanžhotských vyšivaček tak bude žít dál a zdobit Podluží i v budoucnu. Zajímavá historie tohoto umění si zaslouží vlastní přednášku, která se chystá. Termín konání vám určitě včas sdělíme. Protože je vidět, že takový kurz má smysl, budeme uvažovat i o uspořádání podobného pro ty, na

které se nyní nedostalo. Velké díky patří stařeince, že se i ve svém věku dělí o svůj um, a knihovně za podporu a prostor pro setkávání.

foto Tereza Kořínková

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Noví obyvatelé naší fary

P. Robert Prodlal, farář

Tímto bych Vám rád představil dva nové obyvatele Lanžhota, kterými se stali od tohoto roku duchovní otcové Mons. ThDr. Karel Janoušek a Mons. ThLic. Gejza Veselý. Do naší farnosti přicházejí jako výpomocní duchovní na zasloužený důchod. Jak poznáte z jejich životních příběhů, tak v životě prožili mnohé a věřím, že budou pro nás velkým obohacením!

Medailonek Mons. Karla Janouška

Karel Janoušek se narodil 27. 10. 1947 v Moutnicích. Během studia na Vysoké škole ekonomické v Brně, vlivem okolností, začal uvažovat o studiu teologie. V roce 1979 se mu naskytla příležitost vycestovat do Vídně a později odtud emigroval do Říma, kde vstoupil do Papežské koleje Nepomucenum. Teologii vystudoval na Papežské lateránské univerzitě. Od roku 1985 vykonával jáhenskou službu

v Mnichově, kde byl po kněžském svěcení, které přijal 5. července 1986 na poutním místě Ellwangen, ustanoven farním vikářem v mnichovské farnosti Ramersdorf.

P. Karel Janoušek a P. Gejza Veselý

V roce 1987 převzal vedení České duchovní služby v jižním Bavorsku, kde působil až do roku 1990. Od roku 1991 byl jmenován vicerektorem a od let 1995 až 1998 rektor Papežské koleje Nepomucenum v Římě, kde se také setkal s otcem Gejzou Veselým. Poté až do roku 2000 působil v poutním domě Casa Concordia zřízeném v části budovy Nepomucena tamtéž. Dne 17. března 1994 ho papež Jan Pavel II. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti.

Po návratu ze zahraničí působil od ledna 2001 jako farní vikář v Mikulově a administrátor excurrendo v Dobřém Poli, od srpna 2001 i v Klentnici a od října 2008 rovněž v Sedleci u Mikulova. V říjnu 2010 se stal administrátorem farnosti u kostela sv. Václava v Mikulově a administrátorem excurrendo v mikulovské farnosti u kostela sv. Jana, kromě toho byl od 17. února 2011 do 31. října 2012 správcem Význačné kolegiátní kapituly u sv. Václava v Mikulově. Od 1. srpna 2011 do 1. srpna 2023 byl farářem ve Valticích a administrátorem excurrendo v Hlohovci, Bulharech a Milovicích u Mikulova. Nyní přichází spolu s otcem Gejzou Veselým jako výpomocný duchovní do naší farnosti.

Medailonek Mons. Gejzy Veselého

Otec Gejza Veselý se narodil 1. května 1941 v Bučanech na Slovensku. V roce 1981 se účastnil zahraničního zájezdu, ze kterého se již domů nevrátil, a zakotvil v Římě, kde začal studovat teologii. Kněžské svěcení přijal 14. září 1987 v Římě. Od roku 1992 působil jako ekonom a v letech 1995 až roku 2000 jako vicerektor české Papežské koleje Nepomucenum v Římě. Od 15. října 1996 byl formálně ustanoven farním vikářem ve farnosti u kostela sv. Ja-

kuba Staršího v Brně. Souběžně se věnoval navazujícímu studiu teologie na Papežské lateránské univerzitě a po jeho ukončení získal licenciát teologie. Dne 5. dubna 2000 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti s titulem Mons.

Po návratu ze zahraničí působil Gejza Veselý jako farní vikář v Třebíči-Jejkově a od roku 2002 v mikulovských farnostech u kostela sv. Václava a u kostela sv. Jana Křtitele. Později pak jako administrátor excurrendo ve farnostech Bavy a Břeží u Mikulova.

V roce 2006 mu bylo za uchovávání a zviditelňování odkazu slovenského buditele Jána Palárika pro současné slovenské církevní dějiny uděleno čestné členství v Divadelně-zpěváckém souboru Jána Palárika v Majcichově a roku 2008 se stal čestným občanem své rodné obce Bučany.

Od 1. srpna 2011 byl ustanoven farním vikářem pro farnosti Valtice, Bulhary a Milovice u Mikulova. V roce 2023 odchází do starobního důchodu a nadále bude působit u nás jako výpomocný duchovní spolu s otcem Karlem Janouškem.

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Ples Regionu Podluží

Marcela Jakubičková

V pátek 26. ledna 2024 bylo v tělocvičně ZŠ v Hruškách veselo. Zástupci členských obcí Regionu Podluží i jejich pozvaní hosté se společně sešli u příležitosti XIX. ročníku regionálního plesu. Ten se každoročně koná v posledním lednovém pátku a v jeho pořádání se střídají členské obce Regionu Podluží.

Během společenského večera předvedli své taneční vystoupení včetně nejoblíbenějšího tance kankán Spolek elegantních dam. Návštěvníky jistě potěšil chutný raut,

degustace místních vín či v neposlední řadě bohatá tombola.

K tanci a poslechu hrála DH Zlatulka a hudební skupina GRAF.

foto Zdeněk Šmýd

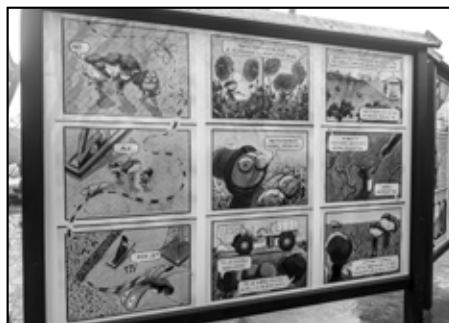
Slavnostní setkání u regionální rozhledny „Na Podluží“

Marcela Jakubíčková

Dne 18. 1. 2024 se uskutečnilo slavnostní setkání u rozhledny „Na Podluží“ u příležitosti prohlídky nových informačních panelů. Sešli se zde zástupci členských obcí Regionu Podluží se zástupci firmy MND, a. s., která Regionu Podluží pomohla finančně tuto obnovu zajistit.

Informační panely instalované u rozhledny v roce 2011 již bylo nutné kvůli jejich fyzickému opotřebení zcela zrehabilitovat. V rámci obnovy panelů došlo také k aktualizaci jejich obsahu. I nadále se mohou návštěvníci rozhledny z těchto panelů dovědět zajímavé informace o stavbě rozhledny a o obcích Regionu Podluží.

Dětským návštěvníkům informační panely i nadále nabízejí kreslený vzdělávací komiks Matyáše Trnky s texty Martiny Kinské, s legrační ale tematickou hlavní postavíčkou Olinem. Rozhledna je totiž postavena v podobě vrtné věže a tím odkazuje na přítomnost těžebních aktivit

v regionu. Olin pak v komiksu zábavnou formou dětem vysvětluje, jak vzniká ropa či zemní plyn a k čemu všemu se následně po vytěžení používají.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Karneval

Alena Osičková

V neděli 18. 2. připravilo město Lanžhot ve spolupráci s MŠ karneval pro děti a jejich rodiče, který se konal v sále restaurace Podlužan. O letošní zábavu a program se nám postarala Ela a Tom s písničkami Pavla Nováka. A jak už to na správném karnevalu bývá, začínalo se jak jinak než tancováním a dováděním na parketu, který se během chvíle zaplnil nejrůznějšími maskami a převleky, jaké si jen umíte představit. Poté následovaly různé hry, soutěže, za které děti byly odměněny, zpívání a tancování. Pro děti bylo připraveno i překvapení v podobě bublinkové a ba-

lónkové mini disco show. Byly to parádní dvě hodiny, které rodiče a děti společně prožily ve světě pohádek a fantazie, ve světě her a soutěží a bezva muziky.

foto Kateřina Paulíková

Tří králové

Miroslava Machalová

Jen co jsme přišli po vánočních svátcích zpět do mateřské školy, už jsme se těšili na další z akcí. Dne 9. 1. 2024 jsme se v dopoledních hodinách již tradičně vydali průvodem do místního kostela Povýšení svatého Kříže.

Některé děti se těšily, že do kostela zavítají úplně poprvé. I když králové jsou jen tři, úplně všechny děti ve školce si spolu s paní učitelkou vyzdobily symbolickou papírovou korunu na hlavu. V čele průvodu šli tři králové, kteří byli vylosováni z předškolních chlapců z třídy Lesní a Na paloučku. Kašpar, Melichar a Baltazar oblečení v kostýmech s sebou nesli také dary Ježíškovi (zlato, myrhu a kadidlo).

Do kostela jsme vcházeli se zpěvem písně „My tři králové jdeme k vám“ a tam na

foto archiv MŠ

nás už čekal kostelník J. Tuček, který si pro děti na ukázkou připravil kadidlo. Paní učitelka M. Šuláková dětem k tématu vše řekla, ukázala na lanžhotském betlému a také nám zahrála na varhany. Děti zazpívaly vánoční koledy a každý vhodil nějakou tu korunku andělíčkovi u jeslíček, který se jim na oplátku poklonil.

Dětem se líbil betlém, pozorně si prohlížely postavičky lidí, zvířátek a poznávaly také některé známé budovy z Lanžhota.

Se třemi králi se postupně vyfotily všechny třídy a naše návštěva kostela byla u konce a nám nezbývalo nic jiného než se vrátit do MŠ, kde na nás už čekal oběd.

Tancuj, tancuj, medvěde! Fašank se nám povede

Martina Kužmová

Mateřská škola v Lanžhotě se snaží u dětí rozvíjet vztahy k lidovým tradicím a zvykům. A to byl impuls k zavedení nové školkové tradice, a tou je fašankový průvod. Letos poprvé jsme na průvod přizvali i veřejnost, aby se mohla přijít podívat na naše malé „koledníky“.

V úterý 13. 2. v deset hodin započal průvod dětí a paní učitelék ve fašankových maskách ze zahrady MŠ. Dlouhý průvod byl velmi pestrobarevný a hrál všemi barvami. Vidět jsme mohli med-

foto archiv MŠ

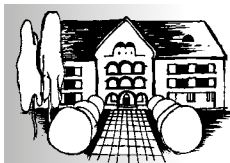
věda s medvídaty, řezníky, klauny, cikánky, slamáky, čarodějnice, piráty, kuchaře, vodníky, kůzlátka, lišky a spoustu dalších krásných masek. Za zpěvu lidových písní jako jsou „Už jsme se dočkali masopustu“ nebo „Komáři se ženili“ jsme přišli na náměstí, kde na nás na radnici čekali zástupci města Lanžhot. Přivítal nás pan starosta s paní místostarostkou. Děti zaspívaly tradiční lidové písně a zatancovaly tanec podšable. Za jejich úsilí si vysloužily bohatou nadílku. Na šavli náš školkový „řezník“ dostal pořádné kusy uzeného masa, několik koblížků a každé z dětí dostalo malý mls.

Za doprovodu přihlížejících diváků jsme obešli celé náměstí a opět za doprovodu zpěvu jsme se vrátili zpět do školky, kde se děti po třídách vyfotili v kostýmech a spravedlivě se podělily o zaslouženou odměnu.

Děkujeme rodičům, že dětem přichystali kostýmy, zástupcům města za přijetí a příští rok se těšíme na maškařenou!

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školy

tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

f Masarykova základní škola Lanžhot

f Knihovnička MzŠ Lanžhot

f Klubko News

Co se dělo v zimě ve škole?

Eva Klvaňová

Rozhodně se škola neukládá k zimnímu spánku a neusíná (ani na vavřínech).

Prosinec

Celý prosinec se nese v duchu těšení se na Vánoce, ale především probíhají školní kola vědomostních olympiád a sportovní utkání.

Hned první prosincový den jsme rozsvítili vánoční strom před školou. S rozsvícením byla letos spojena tradiční Slavnost světél, kterou pořádá místní skautský oddíl. Nejdříve nám zazpíval sbor Elley

vánoční písničky a poté zahráli na kytaru anděl s Mikulášem. Perníčky napekli a rozdávali naši školáci. Aby toho nebylo málo, ve stejný den odstartovala akce Lanžhotská adventní okénka. První okénko zářilo právě v naší škole. Po skončení programu u školy se celý průvod přesunul k rybníku Kout.

Veškeré výtvarné a pracovní tvoření směřovalo k tradiční vánoční výstavě, kterou připravujeme v místním muzeu den před 1. adventní nedělí. Zasněžené Vánoce – to bylo letošní téma. Kdo přišel do

Zasněžené Vánoce

muzea, viděl sněhové vločky, lyžaře, sánkaře, brusle a bruslaře, sněhuláky. Zkrátka vše, co patří k zimním radovánkám. Ocenění byli žáci, kteří se zúčastnili výtvarné soutěže o nejhezčí jarmareční hrnek. Vybraný motiv Karolíny Stachovičové se pak realizoval a hrneček se prodával na adventním jarmarku.

Žáci 9. ročníku si nenechali ujít pořádání mikulášské besídky pro mladší spolužáky. Průvod čertů a andělů v čele s Mikulášem postupně navštívil třídy, obešel všechny děti. Čerti sebrali zlobivé děti, nachytali a překvapili učitele, těm hodným andělé rozdali perníky a sladkosti.

Štědrovečerní večeři si připravili sedmáci v rámci hodin vaření. Jak taková výuka probíhá? To pro Klubko popsala Adéla Machalová: Jednoho prosincového

odpoledne naše třída v hodinách vaření chystala štědrovečerní večeři. V kuchyni nám pomáhala a dohlížela na nás paní učitelka Neumannová, za což jsme jí vděční, protože jsme díky ní všichni hezky spolupracovali. Na večeři jsme pozvali také naši třídní paní učitelku Líbalovou. K jídlu jsme vařili kuřecí řízek s bramborovou kaší. Celá příprava a pak i samotná večeře nám zabrala tři vyučovací hodiny. První hodinu jsme se sešli s přinesenými surovinami a rozdělili jsme si úkoly. Kluci loupali a krájeli brambory a holky dostaly za úkol obalit a osmažit řízky. Mezitím co my, holky, jsme ještě smažily řízky, kluci nachystali štědrovečerní tabuli a vánočně ozdobili kuchyňku. Až bylo jídlo hotové, doladili jsme poslední detaily, naservírovali jídlo a konečně mohli přivítat paní

učitelku Líbalovou a pustit se do večere. Po celou dobu nám tam hrály vánoční koledy a také jsme mohli ochutnat cukroví napečené od spolužáků. Myslím si, že si všichni toto odpoledne užili a mohli se tak naladit na vánoční atmosféru. Stejnou akci si o týden později užili i žáci ze 7.B.

Za zmínku stojí pořádání už 17. ročníku turnaje O pohár starosty města Lanžhot. Letos se konal turnaj ve florbalu, na který dorazily týmy ze základních škol Tvrdonice, Lužice a z naší partnerské školy v Závodu ze Slovenska. Společně s florbalovým družstvem přijely ze Závodu čtyři žákyně se svou paní učitelkou anglického jazyka L. Dudášovou. Spolu s nimi si naši žáci 6.A a 7.B připravili projekty v anglickém jazyce. Šestáci povíдали o našem městě, o erbu a důležitých místech v Lanžhotě. Sedmáci zase mluvili o známých lanžhotských osobnostech, kam zařadili např. Metoděje Prajku, Kamila Sojkovou, Marii Švirgovou. Svůj projekt nám poslali

i školáci z Lipova, jejich zprávu o pobytu v Anglii přečetli žákyně osmé třídy.

Poslední školní den v kalendářním roce se nesl v duchu besídek ve všech třídách. Každá třída měla na tento den vymyšlený nějaký vánoční program, žáci hráli různé deskové hry, četli knihy, pořádali vánoční kvízy, zkoušeli zvyky a tradice, např. lití olova, pouštěli si a zpívali koledy, sledovali vánoční pořady. Nejvíce se ale těší na společné zpívání na schodech za hudebního doprovodu učitelů a šikovných spolužáků.

Za zmínku stojí laboratorní práce a pokusy s Kapkou fyziky v Hodoníně pro osmáky, příprava projektu Příběhy našich sousedů skupinkou deváťáček, školní kolo Olympiády v českém jazyce (1. místo Anna Švástová, 2. místo Tomáš Bartoš, 3. místo Eliška Hanzlíková), okresní kolo ve florbale starších žáků, návštěvy v místní knihovně a divadelní představení Ježíška-va košilka v brněnské Polárce pro prvňáčky a představení Trollové v břevclavském kině pro třetáky.

bylo potřeba s žáky ještě po představení některé situace dovysvětlit, připomenout si hlavní postavy.

Únor

V prvním únorovém dni žáci 2. a 3. ročníku ukončili povinný plavecký výcvik a po deseti plaveckých lekcích obdrželi „mokrý“ vysvědčení.

Po jednodenních pololetních následovaly týdenní jarní prázdniny.

Leden

Tento měsíc začal pro sedmáky lyžařským a snowboardovým kurzem v Kunčicích. Trval sedm dní, během kterých ti zkušenější vylepšili lyžařskou techniku a začátečníci okusily slast první jízdy na zasněženém svahu. Počasí lyžařům i snowboardistům přálo, zvládli i vycházku do okolí a naplno využili bazén na chatě.

Jinak je leden měsícem zkoušení a psaní pololetních písemných prací, na jehož konci dostali žáci výpis z vysvědčení.

Velkého úspěchu v okresním kole Dějepisné olympiády dosáhl Adam Volf, který skončil na postupovém 2. místě a bude nás reprezentovat v krajském kole. Pěkné 17. místo patří Adamu Uhrovi.

Dalším úspěchem je 3. místo v okresním kole Matematické olympiády v kategorii Z5 Jakuba Nečase.

Z kulturních akcí připomenu návštěvu Mahenova divadla v Brně, kde žáci 5. a 6. ročníku zhlédli Lucernu od Aloise Jiráska. Divadlo samotné svou atmosférou a výzdobou žáky uchvátilo. Přestože můžeme příběh považovat za pohádkový,

Pokračovala okresní kola olympiád, v té v českém jazyce patří krásné 5. místo Anně Švástové. V Zeměpisné olympiádě jsme měli zástupce ve všech kategoriích. A jak se umístili? Vítězství ve své kategorii B získal a postup do krajského kola si zajistil 87 body Vojtěch Švásta. Alfréd Lamoš (12. místo v kategorii A) a Eliška Hanzlíková (14. místo v kategorii C) se umístili v polovině startovního pole. Jinak únor patřil především žákům posledního ročníku, jednak se spustilo podávání

příhlášek na střední školy a jednak se připravovali na účast na 18. reprezentačním plese školy. V obou případech potřebovali podporu svých rodičů. Nebylo určitě jednoduché v současné době vybrat si tři, někdo i pět, studijních oborů, seřadit je podle priority a odeslat v termínu přihlášky spolu s požadovanými formuláři.

Ani organizace plesu není krátkodobou událostí. Už od října žáci nacvičovali pod vedením Silvie Hrubé Markovičové polonézu a valčík. Pomocť jim přišlo několik žáků z 8. ročníku. Rodiče je pak poprvé „vypravili“ na větší společenskou akci a podpořili ples účastí. Předtím ovšem probíhala výzdoba sálu, shánění cen a příprava do tomboly. K tanci hrála skupina The Teachers a k poslechu cimbalová muzika Lašár. Ve dvou vstupech předvedli taneční umění tanečnice z hodonínského studia Black and White. Doplním jen vzkaz od EH: Budoucím devátákům přeju, aby si ples užili jako my.

Už na podzim postoupila smíšená štafeta žáků 9. ročníku v rámci akce Česko

Mahenovo divadlo v Brně

vesluje na Mistrovství světa ve veslování na trenažeru do Prahy. Šlo o doprovodný program této mezinárodní akce. A naše družstvo ve složení Adam Uher, Eliška Hanzlíková, Veronika Trubačová a Ondřej Hrabica přivezlo bronzové medaile!

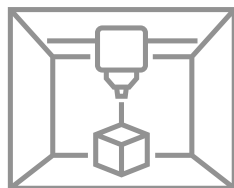
Zmíním se ještě další únorové akce: školní kolo Biologické olympiády, okresní kolo Olympiády v anglickém jazyce a maškarní karneval ve školní družině.

Kroužek informatiky

Libor Danda

Před dvěma roky mě oslovil člen školské rady Vítá Kosek s nabídkou vedení technického kroužku pro žáky, aby byli zručnější a naučili se nové technologie. Cílem mělo také být, aby si sami mohli něco vyrobit. Jeho nápad se mi zalíbil, avšak chtěl jsem k sobě Lukáše Kraicingera, svého kamaráda a společníka v jedné osobě. Vzhledem k tomu, že jsem vývojový konstruktér a Lukáš je IT programátor a elektrotechnik, tak jsem navrhnul „táhnout“ to společně.

Neboť to jde ruku v ruce. Pokud vymyslím nějaký stroj, tak bez šikovného „ajťáka“ a elektrotechnika je to jenom hromada železa, která nic nedělá. Domluvili jsme se tedy na schůzce, které se zúčastnila i ředitelka školy Eva Klvaňová. V podstatě mě ani Lukáše nemuseli přemlouvat. Motivací nám byla možnost předání našich vědomostí dál a rovněž jsme chtěli dětem otevřít

nové obzory. Ve školním roce 2022/2023 byl tedy otevřen kroužek informatiky pro žáky od 5. do 9. třídy. Již tehdy jsme měli k dispozici částečné vybavení, které škola nakoupila. Součástí vybavení bylo několik tabletů, vzdělávací roboti Photon a jedna 3D tiskárna. Měle nás překvapilo, že zájem o kroužek z řad žáků projevil i několik děvčat. Nejprve jsme se zabývali 3D tiskem, přičemž se záhy naše vybavení rozšířilo o další dvě nové tiskárny. Jednu z nich dokonce v rámci kroužku sestavili sami žáci. Naučili se jejich ovládání, používání, přípravu výrobních dat a modelování. V dalším bloku jsme pracovali s robotky Photon, kde se žáci poprvé setkali s programováním. Naučili s nimi jezdit a základní grafické programování. Žáci si následně zopakovali již získané vědomosti, neboť jsme pro robotky tiskli součástky na 3D tiskárně. Od robotků Photon jsme pokročili k náročnějšímu programování vý-

vojové destičky microbit, avšak většina dětí to bezproblémově zvládla. Na konci školního roku 2022/2023 se mě a Lukáše paní ředitelka zeptala, jestli bychom měli zájem ve vedení kroužku pokračovat. Samozřejmě jsme souhlasili. V říjnu 2023 proběhl první kroužek informatiky v novém školním roce 2023/2024 a nadále pokračuje ve dvouhodinových lekcích týdně, stejně tak jako v loňském roce. Rád bych touto cestou vyjádřil poděkování vedení školy i učitelům za podporu a za vstřícné přijetí do kolektivu.

Manželé Josef a Jana Uhroví

Mgr. Jana Uhrová

Na žádost redaktorky zpravodaje něco málo o nás, o našem zpívání a o našem vinařství.

S manželem jsme spolu 37 let. Máme tři dcery: Elišku, Pavlínu, Lenku a šest vnoučátek: Sofinku, Vojtíška, Adámka, Klauďinku, Anetku a Ondráška. Všechny máme moc rádi.

Oba pocházíme z pěvecky založených rodin a lidová písnička nás provází celým životem. S manželem společně zpíváme

přes 30 let. Naše pěvecké začátky byly už na základní škole v pěveckém sboru paní učitelky Vlasty Blažkové. Potom jsme pokračovali v národopisném souboru Lanžhotčánek a Lanžhotčan pod vedením Vladimíra Hnátky.

V 18 letech jsem účinkovala v národopisném souboru Podlužan v Břeclavi. V této době jsem také natáčela v Českém rozhlasu Brno za doprovodu Brolnu píseň Tulipán, tulipán. Manžel začal hrát v DH Tvrdončanka na baskřídlovku. Když odešel na vojnu, začala jsem zpívat se svým tatínkem Stanislavem Kohoutem v DH Juráčci. Po návratu manžela z vojny jsme oba začali působit v DH Podlužanka, kde jsme účinkovali mnoho let.

Kromě dechovky jsme během 30 let zpívali i s mnohými cimbálovými muzikami např. Hudci, Husaři, Břeclavan, J. Severina, Slovácko, Grande Moravia, CM Z. Lapčíkové, Broln, Guráš

a další. Na cimbál nás doprovázel i náš synovec Marek Ciprys. Naše vystoupení se dnes již počítají na stovky. Mezi nejvýznamnější patří vystoupení v Moravské bance vín, otevírání litevského konzulátu, koncert s DH Mistríňanka, 90. narozeniny Tomáše Bati ve Zlíně, kterého si dodnes nejvíce vážíme, a další.

Zúčastnili jsme se též vystoupení ke 100. výročí narození Boženy Šebetovské za doprovodu Brolnu. Byl to přímý přenos Českého rozhlasu Brno. I další vystoupení bylo přímým přenosem Českého rozhlasu Brno – koncert k 90. narozeninám Jožulky Uhra.

Za dobu, co společně zpíváme, jsme hostovali na osmi CD a před sedmi lety jsme vydali své dvě CD s DH Mistríňanka a CM J. Severina se svými skladbami a se skladbami našeho dědy Ing. Josefa Uhra. Ale zpíváme i písničky jiných autorů. S DH Mistríňankou jsme natočili také DVD. Manžel vede již několik let mužáky z Lanžhota.

A nyní něco o našich profesích. Už téměř 30 let učím na prvním stupni ZŠ Tvrdonice, kde jsem rovněž řadu let vedla

S Tomášem Batou ml. a jeho ženou Sonjou

Brněnský biskup Vojtěch Cikrle u nás ve sklepě

pěvecký sbor se zaměřením na lidové písničky. Manžel se už 20 let věnuje profesionálně výrobě vína v našem vinařství. Dnes dodáváme vína po celé ČR. Naše vína získala už mnohokrát různá ocenění: Salón vín ČR, Král vín, Top 77 vín ČR a také mezinárodní ocenění jako jsou Festwine, JUVENALE, VINFEST a další. Naše vína také cestovala i po Evropě – Slovensko, Polsko, Belgie, Rakousko, Francie, a dokonce se dostala až za moře do USA.

Co říci závěrem? Že k dobrému vínu patří pěkná písnička a je jedno, jestli si ji zapíváte doma, ve sklepě nebo na jevišti. Myslím, že nám přináší vždy radost. Provází nás při všech životních událostech veselých a bohužel i smutných. Lidová písnička je takový náš národní poklad, který by neměl nikdy upadnout v zapomnění. I my se snažíme vést naše vnoučátka

k lidové písničce. Věříme, že lidová písnička nezanikne. Díky ní a dobrému vínu vznikají nová přátelství, což se podařilo i nám. Těší nás, že můžeme našim zpěvem rozdávat radost.

Kde nás můžete slyšet nebo vidět? Český rozhlas Brno – Morava krásna zem, TV Šlágr, Youtube.

Osobnost města 2023 Marie Uhrová

Jaroslava Bartošová

Stalo se pěknou tradicí našeho města na konci roku ocenit občana, který dělal nebo dělá něco záslužného pro své spoluobčany.

Osobností města 2023 byla jmenována paní Marie Uhrová, pro většinu spoluobčanů známá pod přezdívkou Pavloška. Umr, Bartoš, Ciprys je v Lanžhotě hodně, a tak se v minulých letech ujaly různé přezdívky, podle kterých je lze rozpoznat. A není to jen u nás, i v jiných obcích je to běžné. Když o vzniku této přezdívky paní Marie Uhrová přemýšlela a pátrala, přišla k závěru, že pravděpodobně se některý z prapředků jmenoval Pavel a dříve se toto jméno hovorově vyslovovalo Pavloš. A když se tento Pavel – Pavloš oženil, tak jeho ženě se řeklo Pavloška. A tak to šlo další a další generace.

Paní Marie se narodila do rodiny Škrobáků 14. dubna 1938. Je prostřední ze tří sourozenců, první byl Jan a po Marii se narodil Ludvík. V roce 1958 se paní Marie provdala za Ladislava Uhru a spolu vychovali čtyři dcery Marii, Jarmilu,

Rodinná fotografie ze svatby r. 1974

Věru a Ladislavu. Má sedm vnoučat (tři chlapce a čtyři děvčata) a osm pravnoučat (šest děvčat a dva chlapce). Říká, že když se na nějakou rodinnou oslavu sejde pouze tato nejhlavnější rodina, je jich 31. Tak to je hezky početná rodina.

Její život nebyla pouze procházka růžovou zahradou, jak se tak někdy říká. Přišly chvíle bolestné, ale i radostné. Na ty bolestné by bylo lepší nevzpomínat, ale přesto tam někde v hloubi duše stále jsou a bolí. Ale těch radostných bylo určitě více a její typický optimismus to špatné překlenuje. V roce 2002 ovdověla, ale

měla blízko sebe dcery s rodinami, které jí byly útěchou.

Do základní školy chodila v Lanžhotě a ráda by šla i dále studovat, ale v době jejího mládí nebylo zvykem, aby děvče, byť chytré, pokračovalo v dalším vzdělávání, to byly spíš výjimky. Takže paní Marie nastoupila do zaměstnání nejdříve do Fetry (Gumotexu) v Břeclavi, kde pracovala dva roky. Později, po narození dcer, pracovala jako operátorka osm let u ČSD, kde si vycvičila svůj silný hlas při hlášení odjezdů a příjezdů vlaků. Nejdelší dobu – dvacet pět let, strávila až do důchodu na „pile“, tedy u Jihomoravských dřevařských závodů. Jelikož se jednalo o hlučné pracoviště, její hlas ještě zesílil.

Jejím koníčkem, ona říká, že je to spíš kůň, bylo celý život cestování a organizování zájezdů. Procestovala s cestovními kanceláři osmnáct států. Zájezdy a farní poutě, které organizovala po naší vlasti, nelze ani spočítat. Od založení Svazu tělesně postižených v Lanžhotě je aktivní členkou výboru této organizace a téměř všechny zájezdy tohoto spolku organizovala také ona. Nyní, v osmdesáti šesti letech a po překonání těžké nemoci, už sice předává žezlo dál, ale úplně v pozadí nezůstává. To si ani nedovede představit, že by jen seděla a dívala se na televizní seriály. I když si nenechá utéct svůj

oblíbený seriál Komisař Rex, při kterém vzpomíná na místa, která jako turista navštívila a vybavují se jí všechny ty uličky a zákoutí Říma a Vídně.

A nesmíme také zapomenout na další její zásluhou činnost, které se věnovala sedmáct let, a tou je organizování Tříkrálové sbírky. Kdo se tomu nevěnoval, si nedovede představit, co obnáší sehnat koledníky, vedoucí skupinek a rozdělit je po jednotlivých ulicích. Naposledy obdivuhodně zorganizovala sbírku loni. Jak to dopadlo letos víme. A jak to bude v příštích letech? Každopádně patří paní Marii Uhrové velké poděkování za ta léta obětavé práce.

Při našem povídání a vzpomínání jsem se ptala, jestli má nějaké nesplněné cestovní přání. Odpověděla, že je to návštěva Svaté země, tam se už asi nedostane.

A také by si přála ještě jednou navštívit Lurdy.

Její optimismus jí pomohl překonat několik závažných onemocnění. Říká, že když ležela v nemocnici na oddělení intenzivní péče, tak se zavřenýma očima vzpomínala na své cestování, procházela se v duchu opět Paříží, Římem a dalšími městy. Obdivovala jsem, jak si pamatovala spoustu zážitků ze zájezdů.

Tak jí přejme, aby si ještě nějaký ten zájezd mohla užít, a i když ne zorganizovat, tak alespoň s organizací pomoci.

Přejeme hodně zdraví a Božího požehnání, milá paní Uhrová, protože víme, že Bůh má ve vašem životě hlavní místo. A bez Božího požehnání marné lidské namáhání.

Něco málo z lanžhotského mlýna

Jindřich Ryšavý, vnuk Josefa Habáně

Lanžhotský mlýn na říčce Kyjovce náležel od roku 1620 Liechtensteinům. Jeho konstrukce nebyla obvyklá, měl celkem 7 celodřevěných vodních kol na spodní vodu. Koncem 19. století a ve 20. století na něm působili mlynáři:

Švach Antonín, Toman Josef, Albrecht Tomáš, Holačka Jeroným, Habán Josef, Jašek Bedřich, Novotný František, Horčica František.

Josef Habán byl mlynářem v letech 1902–1919. Když se ženil, za svědky mu byli knížecí hajný Julí-

nek z Rabensburgu a jeho žena Filoména. Za jeho působení na lanžhotském mlýně se mu narodilo pět dětí. Dcery Marie, Leopoldina, Pavlína, Ludmila a syn Josef.

Porodní bábou byla tehdy všem dětem zkušená Petronilla Julínková z Lanžhota. Za kmotry dětem byli opět knížecí hajný v Tvrdonicích – Tomáš Julínek a jeho žena Filoména. Během 1. světové války z okolních lesů se na mlýně zastavovali dezertéři a utečenci, kterým bylo vždy pomoheno chlebem a polévkami.

Po 1. světové válce a vzniku republiky se mlynář Josef Habán rozhodl koupit mlýn na Prostějovsku a z Lanžhota se 30. června 1919 i s rodinou odstěhoval. Jeho dcera Pavlína Habánová se s Lanžhotem těžko loučila a celý svůj život na něj s láskou vzpomínala. Loučily se s ní učitelky, spolužačky i pan farář Antonín Štourač. Kamarádky např. Jarecová Josefa, Fridrichová Anastazie, Tučková Bohumila s verši např.:

Pavlína Habánová s otcem Josefem Habánem -mlynářem

Až zpuchřelý tento list
po mnohých letech budeš číst,
tu vzpomeň sobě, že ho psala Tobě
na rozloučenou Tvá spolužačka
Jarecová Josefa / 26. 6. 1919

Použité zdroje: www.vodnimlyny.cz, Sčítací operáty Moravského zemského archivu v Brně, matriky, památník Pavlína Habánové (Ryšavé)

Kníha „Lanžhot“

Originální rukopis PhDr. Josefa Folprechta, majetek Dr. R. Gostofa, opsál Vítek Pyskatý v Lanžhotě v roce 1961, z domácí knihovny Josefa Jožulky Uhra, věnováno do archivu Města Lanžhot.

Pár slov o autorovi

Na našem Podluží dobře známý národopisný pracovník Dr. Josef Folprecht ministerský rada v. v. se narodil 6. dubna 1879 v Lanžhotě, jako syn zasloužilého nadučitele Eduarda Folprechta. Studoval na gymnáziu v Uherském Hradišti, filozofii studoval nejdříve na univerzitě pražské, pak na Sorbonně

*Josef Folprecht
pořizeno někdy před rokem 1936*

v Paříži. Po ukončení studií se stal profesorem na gymnáziu v Plzni, později v Praze ve Vršovicích. (Více o autorovi najdete ve zpravodaji 1/2019 na str. 37)

Josef Folprecht zůstává věrný své rodné obci Lanžhot, a proto v knize „Lanžhot“ zachytil celý život lanžhotských obyvatel, jejich zvyky, obyčeje, práci, písně od kolébky až ke hrobu. Úryvky z této knihy budou postupně uveřejňovány ve zpravodaji. První text o lanžhotských ulicích na počátku 20. století byl uveřejněn ve vánočním zpravodaji 4/2023.

Pohostinství – jídlo na počátku 20. století

Jídalo se třikrát denně, svačiny nebývalo ani dopoledne ani odpoledne. K snídani mívala v té době většina rodin „paprikáš“, brambory s paprikovou omáčkou, což jedli všichni členové rodiny i s čeledí. Mívali i chléb a kořalku i další strava byla většinou bezmasá. Podstatou její byly brambory, zeli a fazole, jedna z nejdůležitějších a nejchutnějších plodin lanžhotské půdy. Sázeli ji na poli všude, ještě vedle hlavní plodiny, kterou pole bylo osázeno, a dařilo se jí všude. Moučné pečivo i vařivo bylo stejně hojné, pestré a chutné. Předně výtečný chléb, na kterém si hospodyně jako všude zakládaly, dále šlíze (šlíze už v této době mizely, byly to velké podkovy z žitné mouky, zadělané podmáslím, pečené v peci). Upečené se polily horkou cukrovou vodou a posypaly hojně mákem nebo tvarohem.

K snídani se vařila také bramborová, zapražená, fazolová a jiná polévka a chlebem se zajídala. Káva zevšeobecněla poprvé koncem osmdesátých let 19. století a byla brzy oblíbena jako jídlo k snídani. Zeli bývá připravováno téměř vždy s brambory. Tvoří základ potravy, ať s masem nebo bez

masa. Nutno přiznati, že kombinací z těchto tří základů dovedli hospodyně utvořiti jídel velmi mnoho a chutných právě tak jako omáček, k nimž se nešetřilo „mastného“. Zkrátka maso se ocitalo celkem velmi vzácně na stolech Lanžhotčanů jak bohatších, tak chudších. Rostlinná strava byla nejen zdravá, ale vzrůstalo z ní pokolení pevné, silné, sporé a odolné.

Maso bylo při obědě zpravidla jen v neděli, a to ještě hodně poskrovnou. Maso vepřové mělo přednost před ostatním. Bylo ho ovšem v zimě, kdy téměř v každém domě se zabíjelo aspoň jedno to prosa ošípané, brávek nebo sviňka. Ačkoliv si sedláci a chalupníci většinou tuto práci dělali sami, byly jitrnice, jelita a hlavně klobásy, dále tzv. hřbetnice, doklady značné chuťové a kulinářské kultury, tohoto jinak skromného lidu. Dobře prouzené maso bylo v komorách dlouho až do léta a jedlo se, když už tvrdlo, na několik způsobů chutně upravované. Oborníka (ovarová polévka), jitrnice a jelita putovala k příbuzným, sousedům a známým o zabijačce, aby se zase jako pochoutka od nich do domu při jejich zabijačkách darem vracela. Dary tyto a výměny byly skutečným důkazem lásky k „přízni“ (příbuzným) a známým. Mistrem přípravy zabijačkových pochoutek byl bystrý, pohyblivý a chytrý už zmíněný policajt Antoš Prajka, zároveň dlouholetý hlásný a ponocný. Byla to významná osoba, velmi důstojně kráčival v úředních věcech tento „pan policajt“ (měl částečnou uniformu) se „strýcem starostů“ (proto strýc, že nosili kožuch).

Úvodky, krstinky i fašank ukazovaly hlavně znamenité moučné kuchyňské umění lanžhotských žen. Bylo opravdu velmi jemné. Lanžhotské kouacíčky s rozličným

lekvarem, makovničky se zabaleným dobře upraveným mákem i buchty, větší koláče, koblihy a kugle, tvořily při těchto domácích slavnostech, nejenom sladkost a kyprost okamžiku, nýbrž i důstojnou ozdobu stolu, pokrytého pestrým „ubrusem“. Zakládaly si také hospodyně na „trdelnicích“ z nekvašeného těsta, omotaných na horkých hříd-

lích a pomalu opékaných i na koblihách, hlavně na fašank. Vrcholem všech byly „boží milosti“, křehké máslové smažené pečivo do rozličných tvarů skládané. Výhradně pečivem svatebním byly „brány“. Bylo to vlastně veliké pečivo tvaru kola, jehož obvod byl držen dvěma pečivovými pláty se strany na stranu a dvěma shora dolů. Toto bílé chutné pečivo se po vstupu novomanželů a hostů do nevěstina domu k hostině lámalo a házelo z říčice (síta) do davu, který svatbu doprovázel, aby ti diváci něco ze svatby dostali.

V obyčejných jídlech moučných byly Lanžhotčanky také mistryně. Jejich placky z vařených bramborů, žvance (škubance), lokše, béleše (vdolky), někdy pomazané lekvarem a sypané tvarohem a zdobené několika kapkami kyselé smetany, řezance (hrubé nudle), cihlové buchty, tašky (vinuté a prokládané skořicí a cukrem), štedrovecerní pukance (obdoba dukátových buchtíček) sypané mákem a cukrem. I kuříčnické „turkyňové“ buchty byly u nás přes svou sypkost a nesoudržnost opravdovými

a velmi oblíbenými pochoutkami i u sedláků. Knofle (knedlíky), vařené perry (taštičky plněné lekvarem) a šlízky už tvořily dobrý přechod k nejlepšímu moučnému jídlu „gulivárům“ (švestkové knedlíky). Jsou to trnkové švestkové knedlíky. Byla podávána na Lanžhotčanku, když spoustu těchto gulivářů nasypala do hlubokého železnáku, řádně pomastila, posypala hojně cukrem, v mažárku utlučeným mákem a potom zručně, držíce železnák za obě ucha pohazovala jím nahoru a dolů, čímž guliváry v hrnci poskakovaly a ze všech stran až do nejdolejší vrstvy se obalily makem a cukrem a leskly se omastkem jako slanina. Takto připraveným gulivářům hospodyně pro jejich vzhled neřekly jinak než „ušubraný regement“.

Rozličné „huby“ houby přicházely na stůl často a Lanžhotčané si pěstovali i doma a velmi rádi je přinášeli jako velmi vítaný dar do domácnosti. Byly to tzv. „kladničky“, které jim rostly na březových kládách, jež ležely téměř na každém dvoře a byly občas zalévány. Oblíbená houba byl i „pestrc“

(choroš jedlý), rostoucí na vazech všech druhů, dále ovšem václavky, špičky a výjimečně i „pečárky“ - žampiony – které rostly i hojně v lesích, ale moc se jim nevěřilo. Hojnost hřibů se zmenšila po zvlášť prudké veliké povodni, tuším v roce 1890-1891.

Těžko však i zbytečno bylo zakazovati ve spoustě lanžhotských vod chytati ryby. Každý Lanžhotčan měl smysl pro chytání ryb a téměř každý z nich shledával pochoutku a také každý uměl nesmírně obratně pojídati. A bylo jich věru dost

a rozličných. Každý kluk v létě chytal na „muchy“, úklajky, běličky a leckery velmi obratně i malé štičky a starší lidé chytali ryby pilně do pážky, velké podlouhlé sítě, do koše (vrbového), do čeřeně, velké kulaťe dost hluboké sítě na čtyřech prohnutých ráhnech zavěšené na vytahovací dlouhý kůl. Vytrvalým lovcem ryb čeřeněm byl starý Fojtík, zv. Akrahold, také Fojtík Jakubů, Malých Janů, jeden z nejzajímavějších vypravěčů z konce století, člověk mistrovsky v řeči jadrný.

Povodeň 1997

zápis z kroniky zapsal Jan Třetina

V pátek 4. 7. 1997 navečer byla bouře. Po této bouři začalo pršet, byl to velmi vydatný déšť, který trval až do 8. 7. 1997 (v úterý byly už jen přeháňky). Ještě vydatnější deště byly na severní Moravě, kde za jeden den napršelo přes 100 mm srážek (Lysá hora i 225 mm). Tak se stalo, že na severní Moravě – Bruntálsko, Ostravsko vznikly rozsáhlé záplavy. Tyto se pak rozšiřovaly dále na jih. Nejvíce pak zasáhly na Olomoucku, Uherskohradištsku, Zlínsku a Otrokovicku. Zde byly zaplaveny domy až do výše 1,5 – 2 m. Lidé byli zachraňováni i vrtulníky, neboť nechtěli včas opustit své domy v naději, že nebudou zaplaveny. Nejvíce byla postižena obec Troubky, kde byla zničena 1/3 domů. Vlivem podmáčení se zhroutily nejen staré domy, ale i novostavby. Voda si razila cestu i tam, odkud ji nikdo nečekal. Povodeň byla odhadována na více jak stoletou. Povodně byly tak rozsáhlé i tím, že řeky byly většinou zregulovány a nové hráze nevydržely nápor vody, neboť koryta řek nejsou čistěna a břehy řádně udržovány. Následky povod-

ní byly rozsáhlé. Lidé si nemohli zachránit prakticky nic, neboť si stačili zachránit jen holý život. Voda si razila cestu prakticky tam, kudy vedla bývalá koryta řek.

Následky: 4087 domácností připravila povodeň o střechu nad hlavou, 11 973 osob bylo nouzově ubytováno, na 2 680 domů bylo zdemolováno, 19 053 domů bylo zatopeno, či částečně strženo. Celkem bylo postiženo 536 obcí. Při záplavách zemřelo 48 osob (z toho 7 na infarkt).

Jak se povodeň projevila v naší obci?

U nás byly také vydatné deště, avšak ne takové jako na severní Moravě. Odtud však musela voda projít naším krajem, a to řekou Moravou a Kyjovkou. V úterý navečer byl uzavřen most přes řeku Moravu v důsledku vysokého stavu řeky Moravy, ve středu byla zatopena louka v Rúbanici u továrny na hokejky (Passvillan). V pátek začala vytékat voda u Kyjovky přes silnici vedoucí do areálu Na Šlajsi. V sobotu 12. 7. byla uzavřena silnice pod Komárnovem směrem

na Slovensko. Stav vody v Kyjovce byl vysoký a to tím, že se u Hodonína protrhla hráz na spojovacím kanále Morava – Kyjovka, tak došlo k částečnému zatopení Mikulčic a Týnce. Ve středu 16. 7. byl v naší obci největší přítok vody v Kyjovce. Večer byla prokopána hráz Kyjovky za 1. mostem směrem k lesu. Tak nedošlo k zaplavení polí na Loučkách. Po půlnoci začala voda pomalu klesat, takže záplavy již nehrozily. V naší obci byl nejvíce ohrožen sportovní areál Na Šlajsi s restaurací a digitální ústřednou Telecomu, firma Pasvillan (hokejkárna) a asi čtyři domy. Nic však zaplaveno nebylo. Z ubytovny Na Šlajsi byla část ubytovaných odsunuta. Voda z vodovodu byla prohlášena za nepitnou pro kojence a pro ostatní občany po převaření po dobu 20 minut (mohla se pak užívat). V této vodě bylo okresní hygieničkou zakázáno umývat i nádobí ve stravovacích zařízeních, takže se v restauraci Na Šlajsi, v Podlužně a ve školní kuchyni nevařilo. Pivo se čepovalo pouze do kelímků (na jedno použití). Pro občany obecní úřad zajistil dovoz vody cisternami z Břeclavi (zdarma). Hodonínská elektrárna byla mimo provoz, avšak na dodávku elektřiny to vliv nemělo. Pro zvládnutí situace byla utvořena protipovodňová komise, která se pravidelně scházela a občany prostřednictvím místního rozhlasu a kabelové televize informovala o stavu povodňové situace.

Prostor vedle hřiště, pod zámekem

Cesta kolem Rubanice směr Kučák

Vlivem záplav na severu byly všechny spoje jak silniční, tak i železniční se Slovenskem přerušeny. Jediný spoj, který byl stále v provozu, byl dálniční přechod a železniční trať přes naši obec. Tím byl dálniční přechod velmi přetížen. Kolony kamionů někdy sahaly až k Břeclavi (13 km) a čekací doba na celnici na výstupu byla až 35 hodin, na vstupu 15 hodin. Na celnici byl zatopen transformátor, a proto musel být použit náhradní zdroj. 19. 7. zažil přechod další přetížení osobními automobily (byla zde havárie tří aut), takže fronta osobních aut sahala až k Podivínu (20 km). Dne 14. 7. bylo odbaveno největší množství kamionů

při výstupu 350 a při vstupu 748 (dosud nejvíce 718).

Voda v Moravě rychle klesala, avšak v Kyjovce velmi pomalu. V dřívějších dobách se při záplavách vylila řeka Morava a pak teprve Kyjovka. Letos to bylo opačně. Dříve, před 20 lety, byly u nás záplavy větší a opakovaly se několikrát do roka. Lidé však byli těmto záplavám zvyklí a brali je jako nutné zlo. Proto se v blízkosti prostor, které byly zaplavovány, nic nebudovalo. Tím, že záplavy již po několik let nebyly, louky se přeměnily na ornou půdu, kolem lesa byla vybudována ochranná hráz, různé strouhy a příkopy byly zavezeny, a tak se stalo, že voda, která letos zaplavila území, nemohla odtéci zpět do řek a musela v některých lokalitách vyschnout a vyhnít.

V úterý 29. 7. byla zrušena uzavírka silnice pod Komárnovem. Most na Slovensko přes řeku Moravu byl však otevřen až 9. 8., a to jen pro osobní auta. Bylo potřeba nosnost mostu ověřit statickým proměřením. Voda z vodovodu byla uznána za pitnou dne 25. 7.

Rozsah škod

Škody vznikly na plodinách v polích pod Lanžhotem (na bývalých loukách). Zahrádky za tratí byly zatopeny, voda tekla průjezdem pod tratí. Voda byla i mezi Kyjovkou a restaurací Na Šlajsi. Ubytovny ani restaurace zaplaveny nebyly. Pole po levé straně silnice na Slovensko byla zaplavena a úroda (převážně kukuřice) byla zničena. Pole po pravé straně silnice od 1. mostu byla zaplavena také. Pouze Lúčka nebyla zaplavena díky prokopání hráze. V lese bylo asi 150 milionů m³ vody.

Zahrádky za starým mlýnem

Bývalá hokejkárna Passvilan

Řeka Morava

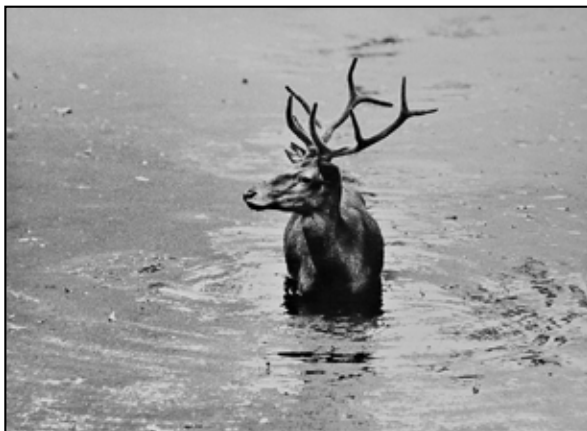
Škody celostátní: uhynulo 8 818 ks skotu, 115 koní, 19 586 prasat, 150 koz, 320 105 ks drůbeže a 6 000 norků. Škody na obecním majetku naší obce včetně výdajů při záplavách činily 900 000 Kč.

*Foto z archivu Františka Horáka
a rodiny Balgovy.*

Kalamita komárů po povodních 1997

*zápis z kroniky zapsal Jan
Třetina*

Povodeň měla za následek výskyt velkého množství komárů. Voda velmi pomalu opadávala, neboť neměla přirozený odtok. Na těchto stojatých vodách byly velmi příznivé podmínky na líhnutí komárů. Sice dříve bylo komárů daleko více (na to se však již zapomnělo), ale letos bylo komárů oproti minulým rokům daleko více. Sužovali nejen obyvatelstvo, ale hlavně zvěř v lese. Po dlouhém jednání bylo přikročeno k chemickému postřiku komárů. Byly prováděny dva letecké postřiky, které byly provedeny od Lanžhota směrem k lesu a nad lesy. Při této akci se stala i havárie letadla, které provádělo postřik.

Při posledním náletu mezi Kosticemi a Tvrdonicemi, zachytilo letadlo o dráty vysokého napětí a havarovalo. Pilota se však podařilo zachránit. Tento postřik však nezničil komáry v obci. Zde byl postřik prováděn traktorovým postřikovačem po ulicích. Byl prováděn několikrát a kupodivu s kladným výsledkem, takže život v obci se stal snesitelným. V polích

však komáři zůstali a polní práce tak byly velmi ztíženy. Občanům byly zdarma rozdávány přípravky proti komárům ve sprejích. Náklady na tyto postřiky byly hrazeny z rozpočtu okresního úřadu.

Komáři v lese. Komáři napadali zvěř v lese. Lesníci vybrali v lese lokality, kde se zvěř scházela a tyto lokality ošetřovali přípravkem proti komárům, takže zde vznikla oáza klidu. Zvěř se zde shromažďuje ze širokého okolí (přes 40 daňků, převážně samic s mláďaty, ale i dospělí samci). Když je někdo vyplaší a oni se musí vrátit do lesa, ihned se začne ozývat zoufalé naříkání, jak hned komáři útočí. Daňci jsou na tom nejhůře, neboť ještě neshodili paroží a mají je rozedrané do krve, která přitahuje komáry, kteří útočí hlavně na oči. Okresní úřad proto zakázal vstup do

obory, kde se daňci shromažďují. Zvířata, která se nemohou proti komárům bránit, končí život vysílením nebo tím, že se v panickém útoku utlučou mezi stromy. Pronásledovaná zvěř běží tak dlouho, dokud nepadne.

Počty uhynulých zvířat: 12 daňků, 30 ks dančí, 30 ks srnčí a 4 jeleni.

Na pomoc postižených povodní byly organizovány po celé republice sbírky. V naší obci byla prováděna sbírka, která vynesla 201 105 Kč. Tato částka byla osobně předána postižené obci Moravský Písek. Také v kostele byla provedena sbírka, která vynesla 30 000 Kč. Byly též státem vydány dluhopisy na tuto akci, které si zakoupili i naši občané.

*Foto z archivu Františka Horáka
a Jiřího Netíka.*

Cyklotoulky

Antonín Svačina

Ve vánočním zpravodaji Lanžhot č. 4/2023 byl článek od J. Třetiny „Výlet do Tater“. Jsem jedním z účastníků této akce, a protože mě kolo provází celý život a stalo se mým velkým koníčkem, rád bych zavzpomínal. Na kole jsem jezdil i do práce (Transporta, Otis) a stal se ze mě tzv. „kolař“, ostatně do Břeclavi jezdím pořád. Zúčastnil jsem se po revoluci i legendárního výjezdu k soutoku řeky Moravy a Dyje, kterého se zúčastnilo velké množství cyklistů pod vedením budoucího starosty Lanžhota J. Petrly. Tu jsme viděli i historický hraniční kámen z r. 1755, který v tu dobu ještě vězel v bahnitém nánosu asi 150 m od soutoku Moravy a Dyje. Dnes už tento hraničník je umístěn na vyvýšeném místě a je pevnou součástí nově vybudované dřevěné cyklostezky vedoucí k soutoku Moravy a Dyje.

Další z podobnou akci jsem já zorganizoval v roce 1993 pro pracovníky firmy Otis. Byl to výjezd na kole k soutoku řeky Moravy a Dyje, tehdy se ho zúčastnilo 38 cyklistů.

Taktéž jsem byl účastníkem cyklovýjezdu, kdy město Lanžhot ve spolupráci s partnerskou rakouskou obcí Rabensburg uspořádalo v r. 2001 pro cyklisty výjezdový okruh z Lanžhota přes Pohansko a hranice do Rakouska do Bernhardsthalu a Rabensburgu, kde byl pontonový most přes řeku Dyji, a odtud polesím Soutok zpět do Lanžhota. Každoročně se zúčastňují kolařské akce otevírání a zavírání Lichtenštejnských stezek, kterých se zúčastňuje víc jak 100 cyklistů.

Když jsem po revoluci začal jezdit na kole do polesí Soutok, moc jsem se tam nevyznal. Do této oblasti totiž byl přístup

Hraniční kámen Marie Terezie z roku 1755 na soutoku řek Moravy a Dyje

pouze na povolení, teď znám v této oblasti každou cestičku, ostatně k soutoku mám přes tři desítky kolových výjezdů.

Po revoluci se postupně začala zvyšovat popularita jízdy na kole, a tak se mě podařilo v r. 1999 založit v Otisu skupinu 12 cyklistů, nazvanou Cyklokol, kteří začali organizovaně dle každoročních rozpisů jezdit na kole skoro každou neděli od jara do podzimu trasy v délce 40 až 50 km. Nejdříve okolečně kolem Lanžhota, hlavně oblast kolem Soutoku a navštívili jsme i soutok Moravy a Dyje ze slovenské strany a také jsme byli i na soutoku Moravy a Dyje z rakouské strany s návštěvou památníku poblíž městečka Dürnkrut (Suché Krůty). Je to památník na bitvu na Moravském poli, která byla 26. srpna 1278 mezi vojsky českého krále Přemysla Ota-

foto archiv Antonína Svačiny

Památník u rakouského Dürnkrutu, kde se odehrála bitva na Moravském poli roku 1278

kara II. a Rudolfa Habsburského.

Naše kolové výjezdy byly každý rok zahajovány stejně, a to 1. května výjezdem na soutok Moravy a Dyje přes chatu Polínka, která je asi 3 km od soutoku. Ukončení našich výjezdů bylo vždy druhou listopadovou nedělí u chaty Polínka s opékáním a občerstvením. Postupně jsme rozšiřovali naše výjezdy i na vzdálenější místa a začali jsme pro přesun využívat i vlaky. Naše kolaření skončilo v r. 2019, kdy k tomu přispěl covid-19. Do té doby jsme projeli Moravu křížem krážem, taktéž i slovenské příhraničí od Brezové pod Bradlom,

přes Záhorie až po Záhorskou Ves, kde je kompa – přívoz přes řeku Moravu do Rakouska. Odtud máme projeto i rakouské příhraničí po linii Angern, Hohenau, Poysdorf, Laa až po Hardegg na úrovni Znojma. V Rakousku máme projeto kolem řeky Dunaje celé údolí Wachau a část Vídně.

Celkem jsme od roku 1999 až do 2019 podnikli 421 výjezdů a najeli jsme celkem 19 222 km. Veškeré výjezdy máme uloženy v archivu, včetně asi 600 fotografií. Byli

jste tak slavní, že nám lanžhotský skladatel Jožulka Uher složil písničku s názvem „Kouaři“, a dokonce jsme měli svoji hymnu „Okolo Lanžota, kola sa sjíždajú“. Poslední roky 2021 až 2023 jezdíme jen ve dvou. Za tuto dobu máme najeto 5 056 km, z toho v r. 2023 je ujeté 2 007 km. Pozor! Ne na elektrokole, vše poutivě našlapáno.

Mimo uvedené jsme Čechy i Moravu projeli na kole ještě jedenkrát ve třídeních výjezdech, ale o tom pokračování příště.

Vynikající pedagog, obětavý manžel a otec

Marie Petřlová

*Výchova je příklad a láska.
Nic víc.*

F. W. Froebel

Tyto vlastnosti charakterizují osobnost řídícího na obecné škole v Lanžhotě Františka Fučíka. U příležitosti jeho padesátého výročí od jeho úmrtí si připomeňme, co dobrého a krásného činil s otevřeným srdcem pro školu, rodinu a celou společnost.

Narodil se 23. 5. 1906 v Rakovníku. Jeho tatínek byl vojenským kapelníkem, proto musel s celou rodinou cestovat po světě. Později se rodina odstěhovala do Bílovic nad Svitavou. František začal studovat veterinu, ale když otec onemocněl, musel studium ukončit a udělal si učitelský kurz. Z jeho

pěti sourozenců byli čtyři učitelé. Na své první místo nastoupil v Žižkově, kde také učila jeho budoucí žena Anna. Protože byl vlastenec, po okupaci se stal členem vojenské ilegální skupiny Obrana národa. Byl zatčen gestapem a dva roky vězněn v koncentráku Wohlau a Breslau.

V roce 1946 se učitel Fučík stěhuje do Lanžhota, kde se ujímá funkce řídícího na obecné škole. Svou autoritou, moudros-

Manželé František a Anna Fučíkovi, rok 1936

tí a obětavostí si brzy získal oblibu nejen u prvňáčků, které většinou učil, ale také u učitelů a občanů. Měl velké pochopení pro mladé učitele. Nenahraditelná ztráta byla pro něj smrt jeho milované ženy Aničky. Její dobré srdce se trápilo manželovým zatčením, kdy zůstala sama s malým Františkem a pak zjistila, že budou mít další dítě. Rodina ji odvezla do rodné Poličky, kde se narodila 8. 7. 1941 Evička. Tatínka uviděla až po jeho propuštění 5. května 1942. Nejmladší Zdeněk přišel na svět 1. 2. 1944. Milující srdce mateřské dotlouklo 1. 2. 1951 na Zdeňkovy sedmé narozeniny. Všichni se těšili na oslavu, tatínek byl smutný a zamlklý. Přemýšlel, jak nejšetrněji jim říci, že maminka se už z nemocnice domů nevrátí. Vtom přišla sousedka a zeptala se, jestli je ta smutná zpráva pravdivá. Děti zůstaly jako by byly zasaženy bleskem, srdíčka se jim bolestí rozechvěla, s pláčem se vrhly

k tatínkovi do jeho teplé náruče. Velmi obdivuhodně a statečně se pan řídící vyrovnával s tvrdou skutečností. Věděl, že tři děti, ten nejvzácnější poklad, který mu manželka zanechala, budou potřebovat lásku a péči a všechn jeho volný čas. Tehdy ještě nebyly školní jídelny, musel vařit po vyučování nebo den předtím. Pral, žehlil, uklízel, jen se zašíváním ponožek a prádla mu ráda pomáhala učitelka Pohanělová. Učitelky vzpomínaly, že je také učil péci cukroví. Také uměl udělat dobré šípkové víno. Jeho krasopisné písmo zdobí stránky školní kroniky, kterou rád psal. Pamětníci si jistě vzpomenu na loutkové divadlo, které se hrávalo v tělocvičně. Řídící hrával Škrholu, učitel Svačina Kašpárka a další učitelé jiné pohádkové postavičky. Když ještě nebyla televize, promítal doma pohádky nejen pro své děti, ale také pro jejich kamarády. Svým zálibám, tarokům, hudbě a fotografování se

mohl věnovat, až děti odrostly. Hudba byla balzámem na jeho duši, při ní zapomínal na starosti. Ovládal hru na klavír, housle, basu, čelo a harmoniku. Nejdříve hrával v kapele J. Třetiny a později s Břeclavem, s kterým jezdil na zájezdy do zahraničí a natočil s ním mnoho filmů. Na jeho motorku Gilletti s přívěsem mají děti nezapomenutelné vzpomínky. Jezdil s nimi na Vysočinu, k rodičům do Bílovic a také do Tater, které mu přirostly k srdci. Učil děti milovat svou vlast se vši krásou kolem. V přírodě čerpal sílu a energii k denním úkolům. Motorku si sám dovedl opravit.

Z učitelského platu vystudovaly všechny tři děti. Dcera Eva, která pokračovala v rodinné tradici a stala se k tatínkově radosti také učitelkou, říká, že se musela i s bratry uskrovnit, nemohli si dovolit vše co jejich spolužáci, ale za své vzdělání jsou tatínkovi nesmírně vděční. Nejstarší bratr František zemřel 28. 10. 1995 v pouhých 55 letech. Zdeněk letos 1. února oslavil své osmdesátiny. Žije s rodinou v Táboře. Učitelka Eva Vyskočilová nikdy nezapomene na zlaté srdce tatínka, s jakou láskou a obětavostí se o ně staral. S jakou něhou je opatroval v nemoci. Nikdy je nebil ani neřekl hrubé slovo. Když se vdala, žil s její rodinou v milované škole. Velmi rád měl také svá vnoučata. 9. března 1974, když se probouzel o jaro a sněženky nesměle

vystrkovaly své hlavičky za sluncem, odchází s dobrým pocitem, že jeho život byl bohatý tím, co s láskou vykonal pro druhé. Nikdy nechtěl být středem pozornosti ani být chválen, což dokresluje jeho charakter, a proto patří mezi lanžhotské přední osobnosti 20. století.

Pane řídící, vzpomínáme na Vás s úctou a hrdostí, že naše škola měla tak vynikajícího pedagoga. Kéž Vám ptáci nebeští zpívají nejkrásnější lidové písně, které jste s nadšením hrával a zpíval. Vzpomínka je jak hvězdička na nebi, která nikdy neuhasne. Bude navždy svítit v srdcích Vašich drahých a všech, kteří Vás měli rádi.

Lanžhotský rodák vzpomíná: Něco o sebe a rodině

Jaroslav Holobrádek

Už v minulém vánočním zpravodaji sem napsal kedy a kde sem sa narodil, proto ešte k tomu dodávám, že to bylo v Lanžhotě dňa 28. února 1954 v Kútě, kde sem prožil krásné dětství.

Do školy sem začal chodit v roce 1960 do staré základní devítileté školy na ulici Komenského, kde byl naším třídním učitelem p. František Fučík a potom Ludmila Darmovzalová. Od 6. třídy sem chodil na 2. stupeň ZŠ „na měšťanku“, kde byl ředitelem p. Karel Turza, který nás v mimoškolských hodinách učil německý jazyk. Po ukončení školní docházky sem byl přijatý na Gymnázium v Břeclavi, na přírodovědní obor a kde mňa učil profesor Pavel Holobrádek z Lanžhota, ale já sem chcel studovat humanitní obor. Bohužel sem tam vydržal jen 29 dní, učení mňa nebavilo. Protože rodiče pracovali u ČSD, tak sem odešel do Železničního učiliště ve Valticích, jako elektromontér, obor silnoproud. Při učení sem rád sportoval, a to v Lokomotivě – atletiku, a hlavně sem sa věnoval fotbalu v Lanžhotě. Také sem chodil k muzice – v kroji, nejradši sem měl hody. Poznatky z této doby vzpomenu až v příštím zpravodaji. Po ukončení středního učiliště sem začal pracovat v ČSAD Břeclav jako opravář a elektrikář motorových vozidel.

V říjnu 1973 sem narukoval do kasáren v Olomouci, kde sem absolvoval řidičský kurz na nákladní auta. Na Vánoce sem byl převelen na vojenské letiště Bochoř u Přerova. Staršinu mi dělal přemožitel kanálu La Manche František Venclovský. Na vojně sem také hrával fotbal za Duklu Přerov s bývalým spoluža-

kem Mirkem Křivým rodákem z Lanžhota, také sem sa zúčastnil nácviku spartakiády a vrcholem byla účast v Praze na celostátním vystoupení.

Po vojně v roce 1976 sem sa vrátil do ČSAD Břeclav jako řidič nákladního vozidla. Půl roku sem strávil u Okresního požárního útvaru v Břeclavi jako profesionální hasič. V tomto roce sem přešel pracovat až do Ostravy do Nové huti Klementa Gottwalda jako elektromontér a šéfa mi dělal Josef Svačina z Lanžhota. Tady sem sa víc věnoval fotbalu a hrál sem 3. fotbalovou ligu.

V říjnu 1976 sem sa šťastně oženil s Jiřinkou Valentovou, dcerou Franty Valenty, kováře a lidového zpěváka z Tvrdomic. V roce 1977 sa nám narodil syn Martin, který má dceru Elišku (18) a syna Jakuba (15), žijí v Plzni. Můj druhý syn Jirka (1979) žije v Týnci a má dvě krásné dcery Šárku (18) a Moniku (21), které sa nyní narodil syn David.

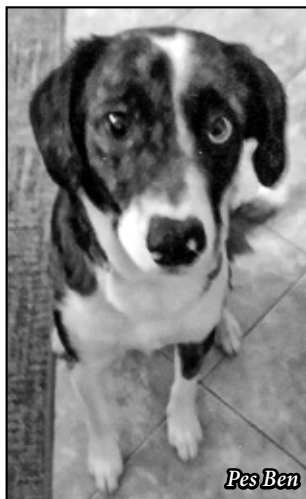

Práci sem vystřídal několik, v roce 1977 sem nastúpil jako elektromontér v JZD v Lanžhotě, kde sem pracoval do roku 1990. Po revoluci a otevření hranic mě oslovil rakouský klub Drosing (8 km od Cahnova) abych za nich hrál fotbal. Při té příležitosti sa mně naskytla práce pomocného zedníka u stavební firmy Weiser. V roce 2001 sem sa přesunul do Vídně, kde sem pracoval jako elektrikář ve firmě Seipelt. Po třech letech sem dostal výhodnú nabídku jako odborný řidič, tak sem sa vrátil zpět do Weiser, kde sem zůstal pracovat do roku 2008, než sem skončil jak o správce hřiště ve Tvrdonicích.

V roce 2003 sme sa přestěhovali do Tvrdonic.

Od roku 2014 su důchodcem a užívám si zaslúženého odpočinku spolu s manželkou ve Tvrdonicích v rodinném domku u hřišta. S manželkú Jiřinú máme rádi zvířata, hlavně pejskú – jezevčíkú, měli sme 11 rokú Daka a kocúra Macka. Nyní máme už jenom jednoročního pejska Bena.

Toto je v krátkosti můj příběh, co sem prožil za 70 let svého života.

Vedení města, redakční rada a všichni kamarádi a známí z Lanžhota Vám přejí všechno nejlepší k narozeninám, pevné zdraví a mnoho spokojenosti do dalších let.

Ohlédnutí za činností STP v Lanžhotě

Marie Petřlová

*Práce vám dává smysl,
bez ní je život prázdný.*

S. W. Hawking

Během celého roku se výbor snaží zapojovat své členy do společenských a kulturních akcí. Současně organizujeme zájezdy na historické památky a poznávání krás naší země. Osm členů se zúčastnilo novoročního setkání při „kapustnici“ ve Velkých Levárech. Zábava byla jako vždycky srdečná a přátelská.

28. února byl naším cílem Rájec Jestřebí. Výstava kamélií naplnila srdce všem přítomným svou nádherou a vůní hlubokými dojmy a prožitky.

Výroční členská schůze se uskutečnila 18. března, tentokrát bez zástupců města, kteří se omluvili. Obvyklý program schůze již tradičně doplnilo kolo štěstí.

24. března měla zdařilý koncert Tereza Zonygová, na který jsme členům zaplatili vstupenky.

V květnu jsme v Bolehradích zhlédli divadelní hru Byl to skřivan.

Návštěva perly jihovýchodní Moravy zámku Milotic 28. června se vydařila. Zámek byl 1586–1596 přebudován z vodní tvrze. Patří mezi nejunikátnější komplexy barokních budov a zahradní architek-

tury. Od roku 1888–1945 patřil rodu Seilernů. V roce 1945 byl vyvlastněn a dnes patří státu. Některé ženy využily možnosti vypůjčit si barokní romantické šaty a projít se v nich po zahradě a vyfotit se. Pak jsme odjeli do Kobylí prohlédnout si místní muzeum, které bylo otevřeno 27. 6. 1997 v bývalé měšťanské škole. V širokém okolí mu nikdo nemůže konkurovat. Obec vybudovala rozsáhlou národopisnou expedici. Fotky zachycují život na vesnici, vystavují se součástí krojů, staré náradí a předměty z domácnosti. Ve sklepě se nachází vinařská expedice s prodejem vína. Poslední zastávkou byla Lednice.

Zámek Milotice, foto Josef Lavička

V srpnu následoval zájezd do Telče a Třebíče. Zámek Telč je od roku 1992 spolu s historickým centrem zapsán do seznamu UNESCO. Od roku 2020-2022 proběhla na zámku rekonstrukce. Zrekonstruovaný nás vítal v celé své kráse, zářil novotou a čistotou.

Romantické prostředí inspirovalo režiséry k zfilmování pohádek Pyšná princezna, Z pekla štěstí I-II a Jak se budí princezny. Každého návštěvníka upoutají sály Rytířský, Modrý a Zlatý. Stropy mají převážně kazetové dřevěné obložení. V Rytířském sále je výstava brnění a zbraní a obrazy Zachariáše z Hradce a jeho manželky Kateřiny. Zlatý sál je ozdoben postavami z antické mytologie.

Modrý sál je podle barvy, na jehož stropě je uprostřed znak pánů z Hradce. Také město má mnoho malebných domů, kamenných uliček a krásné kašny. Po obědě jsme odjeli do Třebíče. Díky bohaté historii návštěvníci obdivují areál bývalého benediktýnského kláštera s bazilikou sv. Prokopa a Židovské město se hřbitovem. Bazilika sv. Prokopa má také své místo v seznamu světového kulturního dědictví a patří mezi klenoty evropského stavitelství. Je to nejdelší moravský kostel, 20 m široký a 70 m dlouhý. Nejceněnějšími památkami jsou Opatská

kaple a románská krypta. Je vystavěna ve tvaru kříže. Zdobí ji padesát původních hlavic a polohlavíc, z nichž každá má jiný rostlinný motiv. Dříve sloužila k pohřbívání mnichů a zakladatelů kláštera. Vraceli jsme se domů obohaceni o další historické skutečnosti.

Koncem měsíce jsme se sešli na přátelském posezení v hostinci U Zámečku. Mohli jsme si vybrat mezi cigárem

a bramborákem, které nám připravil Zdeněk Uher. Přijeli i naši přátelé z Velkých Levár. K dobré zábavě a pohodě přispěl harmonikář z Břeclavi.

1. 10. jsme jeli do Boleradic na operetku Na tý louce zelený. Její veselé písničky nás zavedly do doby našeho mládí.

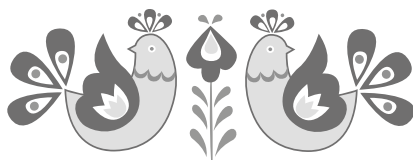
Protože se hlásí do řad členů STP hodně mladších lidí, mohli jsme zajistit zájezd do termálních koupelí do Mošoné v Maďarsku. Bylo pěkné sluneční počasí, celková spokojenost, takže uvažujeme termální lázně uskutečnit i letos. Poslední akcí roku bylo předvánoční posezení v restauraci Podlužanu. Návštěvnost byla velká. Velké poděkování patří Ing. Janu Omastovi, který s dětskou cimbálovou muzikou předvedli své umění a navodili dojemnou předvánoční atmosféru.

To je výčet našich akcí za rok 2023. Nyní máme 148 členů, což nás zavazuje ještě lépe pokračovat v dosavadní činnosti. Rádi přijmeme od členů návrhy, kam by se chtěli podívat nebo jaká akce se dá uskutečnit. Marie Uhrová se po nemoci opět ujala organizace zájezdů, Růžena Brantalíková zajišťuje vstupenky do divadla Boleradic. Každý člen výboru je pověřen určitou prací, kterou rád vykonává, i když není zrovna viditelná. Mám radost z mého nástupce Josefa Lavičky, který funkci předsedy svědomitě a zodpovědně vykonává. Jménem výboru děkuji MěÚ za dotaci, s kterou můžeme uskutečnit více akcí, a všem členům za velkou účast na zájezdech a setkávání a dobrou společnost. Současně vám přejeme požehnané a pokojné velikonoční svátky a těšíme se na další spolupráci.

Radostí z Podluží

Ludka Ferstlová

Slovácká žudra zdobí malebné domy, které upoutají pozornost každého kolemjdoucího. Mašle malované ornamenty, na kterých vyniká krása slováckého kroje. Jablučko, pijavička, zavrťanky. Pro mnohé neznámá slova, avšak pro Marii Švirgovou znamenala léta práce, trpělivosti, ale také úcty k lidovým tradicím. Její zlaté ruce dokázaly během chvíle vytvořit nádherné vzory podlužáckých ornamentů, které dodnes zdobí nepřeberné množství různých předmětů. Člověku se ani nechce věřit, že je tomu již více než rok, co nás tento významný člověk opustil. Významný nejen pro Lanžhot, ale zejména pro

odvětví, ve kterém působil. Lidová malárečka Marie Švirgová. Laskavá žena, která s radostí v srdci ráda předávala své umění mladší generaci.

Mezi její žákyne patřila i Mirka Ferstlová, která se malování ornamentů začala věnovat už v útlém dětství a od roku 2017 působí pod vlastní značkou Made with ♥. Mašle, tenisky, hrníčky, kabelky – to je jen krátký výčet věcí, které dokáže Mirka ozdobit svým rukopisem.

Stejně jako tomu bylo u Marie Švirgové, i Mirka chce krásu lidových ornamentů našeho milovaného Podluží šířit dál do světa. A protože ornament nemusí být

jen namalovaný, rozhodla se spojit svoji kreativitu a nápady se zručností a znalostí techniky Lukáše Kraicingera a Libora Dandy z firmy DAKREX engineering, s. r. o. A tak vznikly 18. 10. 2023 v Lanžhotě „Radosti z Podluží“. Kreativní práce tvoří Mirka v Lanžhotě. Ty technické pak Lukáš s Liborem v Hruškách, kde řezou a gravírují na vlastnoručně vyrobených laserech a následně lepí a brousí. Na konci procesu vzniknou výrobky, kterými chtějí jednoduše dělat radost. Tak proto „Radosti z Podluží“.

RADOSTI Z PODLUŽÍ

výroba a prodej dárkových předmětů
s motivy podlužáckého ornamentu

www.radostizpodluzi.cz

+420 774 495 995

info@radostizpodluzi.cz

Radosti z Podluží

@radostizpodluzi

Vzpomínka na velikonoční šlaháčku v Lanžhotě začátkem 60. let minulého století

Vladimír Ciprys

Po nedělní velikonoční zábavě kolem čtvrté hodiny ráno se chlapci od Vedrala (převážně ročník 1941 až 1942) domluvíli, že do ranní šlaháčky si krátce odpočinou u stárka Jozinka Lenkoviče. Cestou ještě stačili provést několik vylomenin, jako např. přemístit opravovaný žebříňák od kovárny Jury Kováře na plácek před Šimonkových barákem. Pamatuji se, že jsme se k odpočinku uložili, kde se dalo. Na lávce v předsíni, na gauči v kuchyni a ti šťastnější i do postele. Spánek byl ale krátký, v šest hodin ráno jsme již byli na no-

hou a s podvozkem od dětského kočárku jsme vyrazili šlahat. Postupně jsme obešli celý Lanžhot, vyšlahali jsme hlavně naše tanečnice od muziky, ale také spolužačky, kamarádky a známé. Šlahání jsme ukončili notně unavení v pozdním pondělním odpoledni občerstvením (usmažením vaječ) na dvoře u Ladě Cipryse (Modry).

Na fotografii jsou šlaháči u Netopilíkových baráku na Lúčkách. Bohužel, někteří kamarádi už nejsou mezi námi.

Klucí z DAKREXu

Ludka Ferstlová

Potkali se jako spolužáci na břeclavské průmyslovce a od té doby se vídají takřka každý den. Za sedmnáct let, kdy spolu přáteli, se zapojili do desítek projektů, získali ocenění po celé České republice, vlastnoručně vyrobili bezpočet strojů i zařízení a zpracovali zakázky pro mnoho významných firem i institucí. V roce 2019 založili firmu DAKREX engineering, s. r. o., která má ve svém názvu počáteční písmena jejich příjmení. V současné době vedou na Masarykově základní škole v Lanžhotě druhým rokem kroužek informatiky a na průmyslovce školí své bývalé učitele v oblasti práce s CNC stroji. V loňském roce vytvořili s lidovou malárečkou Mirkou Ferstlovou projekt „Radosti z Podluží“. Tak zní stručný výčet spolupráce **Lukáše Kraicingera a Libora Dandy**.

Seznámili jste se na břeclavské průmyslovce. Co vás svedlo dohromady?

LK: Byli jsme spolužáci na průmyslovce, ale bavit jsme se začali až na konci prvéku.

LD: Zjistil jsem totiž, že Lukáš má babičku s dědou v Lanžhotě a že se jako já zajímá o letecké modely. Dokonce měl

DAKREX

ENGINEERING

stejný typ letadla. Jezdil za mnou z Břec-lavi na kole a chodili jsme spolu létat na pole v Lanžhotě „za Sokolským“. To byl ten spojovací element, který nás dva dal dohromady.

Zjistili jste, že máte stejné záliby. Kdy jste se začali věnovat něčemu jinému a co to bylo?

LK: My jsme nejdřív řešili robotické rameno jako SOČku (středoškolská odborná činnost). Začali jsme se scházet u Libora v dílně. Kolikrát já jsem šel od nich k babičce a bylo sedm hodin ráno (směje se).

Jak vaše spolupráce pokračovala?

LD: Spolupráce dál pokračovala díky robotickému ramenu, protože jsme zjistili,

Lukáš Kraicinger a Libor Danda

že na něj potřebujeme součástky, na jejichž výrobu jsme neměli žádnou technologii. Tak jsme vymysleli a postavili vlastní stroje – například počítačem řízenou frézku, kterými bychom tyto díly mohli vyrobit. Pak jsme stavěli další stroje. Tím, jak jsme byli starší a zkušenější, tak byly dokonalejší a projekt od projektu komplexnější a složitější. S nimi jsme se zapojovali do SOČky i celorepublikových konstruktérských a modelářských soutěží.

LK: Navíc jsme měli štěstí na učitele, kteří nás podporovali. Rád bych zmínil Jožku Spěváka, Marcela Mitysku, Michala Roučka a Mirku Roučkovou.

Zůstali jste v kontaktu, ačkoliv jste na VUT Brno studovali jiný obor.

LK: Ano, já jsem studoval na Fakultě inženýrských technologií a Libor na Fakultě strojního inženýrství.

LD: Studovali jsme sice každý jiný obor, ale byli jsme pořád v kontaktu. Volali jsme si přes Skype, někdy i deset hodin v kuse. (směje se) Lukáš se pak přestěhoval do Lanžhota k dědovi. Já jsem bydlel o ulici vedle, takže jsme se každý den scházeli u nás doma v dílně.

Jaké byly vaše společné největší projekty?

LK: Zmíněné robotické rameno a CNC frézky, to byly projekty na průmyslovce. Díky nim jsme nemuseli absolvovat přijímací zkoušky na VUT, protože je považovali za mimořádnou aktivitu během středoškolského studia. Ještě jsme, v rámci průmyslovky, postavili čtyř rotorový dron neboli quadcopter.

LD: Pak jsme si v roce 2012 začali stavět vlastní drony. Tehdy mělo v České re-

publice dron jen pár lidí. Už jsme byli na vysoké, když jsme postavili 3D tiskárnu. Dále jsme si vyrobili vlastní řezací CO2 laser a CNC drátořez neboli stroj na řezání pěnových materiálů horkým drátem. Většinu projektů prezentujeme na našem webu www.robocnc.cz. Rozsáhlými projekty byly také počítačem řízený hvězdárský dalekohled a meteostanice, z níž jsme dlouhé roky zdarma poskytovali data městu Lanžhot.

Před pěti lety jste založili DAKREX engineering, s. r. o. se sídlem v Lanžhotě. Pro zakázky využíváte vlastnoručně vyrobené stroje a zařízení. Co je pro vás na této práci nejzajímavější?

LD: Nejzajímavější jsou pro nás výzkumné projekty. Oslovují nás univerzity s popisem toho, co potřebují a my jim sami vymýšlíme řešení. Zkrátka zakázky pro vědu a výzkum.

LK: Například klimatické komory, zavlažovací systémy, tribologie, aditivní technologie.

Potkáváte se nejen na firmě v Hruškách, ale i ve volném čase...

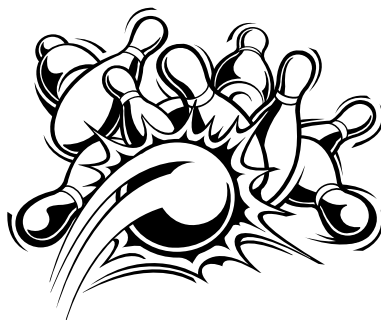
LK: Ano, s mamkou se starám o vinohrad v Krumvíři a Libor nám jezdí pomáhat.

LD: Já rád vařím, a tak jsme si vymysleli s Lukášem vlastní burgry, které děláme jak pro kamarády, tak na akce v jedné břeclavské hospůdce.

Kuželky jdou do play off

Radek Janík

Loňský rok je za námi, stromečky jsme odstrojili, a to je neklamné znamení, že Uliční liga v kuželkách jde své poslední fáze, tedy do play off. Po základní fázi obsadili první příčku Amatéři, kteří nepoznali hořkost porážky, všech svých jedenáct utkání vyhráli, a tak převzmou Prezidentský pohár. Následovala je Hospoda, která shodila jen o 10 kolků méně a s jednou prohrou. Třetí Veteráni s velmi zlepšeným výkonem jsou malým překvapením soutěže. Ne, že by jim to nešlo, ale změnili si název (dříve Financi), a tak už jim tak nejde o nějaké finanční dávky, ale spíše o kvalitu hodu. Na opačné straně tabulky skončil Radegast, který doplatil na velké pracovní vyčerpání všech hráčů, a proto muselo být pár utkání skrečová-

no. Není však vyloučeno, že jak do play off postupují všichni, tak můžou zabrat a porvat se o lepší umístění. V době, kdy vyjde tento zpravodaj, už určitě budeme znát vítěze 13. ročníku Uliční ligy a jejich kapitán zvedne nad hlavu putovní pohár. Budou to opět neporažení Amatéři, nebo starší harcovníci z Hospody anebo snad nějaký černý kůň? Uvidíme. Takže všem hodu zdar.

Půlka basketbalové sezóny už je za námi

Michaela Trčková

Naše příprava U10 odehrála tři nadregionální turnaje. V této kategorii nejde ani tak o výsledky a umístění jako o získávání zkušeností a správných návyků. Přesto potěší, když se po turnaji houpe na krku medaile. Na prvních dvou turnajích v Lanžhotě a v Olomouci to byly stříbrné a z toho třetího dokonce zlaté. Poslední turnaj nás čeká v Přerově.

Holky U11 a U13 mají za sebou více jak polovinu soutěže. Výsledkově lépe jsou na tom U11, celá sezóna je bohužel ovlivněna značnou nemocností hráček.

Nicol Uhrová

Na Velikonoce oba týmy čeká čtyřdenní mezinárodní turnaj EASTER TOUR-NAMENT OSTRAVA 2024, kde poměří síly s týmy nejen z ČR, ale i ze Slovenska, Německa a Maďarska.

V lednu se Iva Petrlová a Terka Uhrová zúčastnily v Brně jednodenního basketbalového kempu U13 pro oblast jižní Moravy pod vedením šéftrenérky dětí a mládeže ČBF Mileny Moulisové se zaměřením na basketbal a kondiční přípravu. Pozvání do realizačního týmu jako asistentka šéftrenérky dostala i naše trenérka minižákyn Míša Trčková.

Ženám se letošní sezóna obzvlášť vydařila. V základní části soutěže se s bilancí 10 výher a 4 proher umístily v tabulce oblastního přeboru za BK Vysočina Jihlava na krásném druhém místě. V nastavbové části play-off je v prvním kole čeká tým BK Vyškov.

Žádný zápas by se neodehrál bez rozhodčích a jednou z nich je i Nicol Uhrová. Bývalá hráčka Sokola Lanžhot získává zkušenosti po boku ostřílenějších kolegů v soutěžích oblastního přeboru. Přejeme Nicol mnoho zdaru a spoustu bezproblémových utkání.

U10 nejmladší minižákyně

Sbor dobrovolných hasičů Lanžhot

Tomáš Bača, t.č. starosta SDH Lanžhot

Náš sbor v loňském roce oslavil 140 let a je tedy jasné, že první věcí, kterou chci zmínit, bude naše výročí. Již na začátku roku se začalo usilovně pracovat na plánu oslav a myslím, že jsme nic nepodcenili. Dne 27. května sbor uspořádal Den s hasiči na náměstí města. Na této akci byla uspořádána výstava techniky jak našeho sboru, tak i sborů z okolí. Zahájení tohoto dne započalo odhalením sošky svatého Floriána, kterou sbor dostal darem od mistra slévačského, Lubora Koždála, který všechny přítomné vyčerpávajícím přednesem obeznámil s historií svatého Floriána. Byla zde provedena několikrát ukázka ve vyprošťování zraněných osob z havarovaných vozidel, ukázka odtahové služby. Členové sboru také ukázali poskytnutí první pomoci a mnoho zájemců si mohlo zkusit třeba srdeční masáž a dýchání z plic do plic na cvičné figuríně. Proběhla i ukázka správného hašení oleje na pánvičce a bylo tady demonstrováno i nesprávné hašení. Celé odpoledne probíhalo v klidné, pokojné a dalo by se říct až rodinné atmosféře. Naše člen-

ky a členové si připravili pro návštěvníky bohaté občerstvení a za to jim patří velké poděkování. Po této akci, hned večer, sbor uspořádal v sále Podlužanu hasičskou taneční zábavu se skupinou Křídla. Několik týdnů naši členové sháněli

tombolu na tuto zábavu a myslím, že zábava se povedla a všichni, kdo se jí zúčastnili, tak nelitovali. Jsem velice rád, že náš sbor má tak pilné a zkušené členy a když je potřeba, zařídí i nemožné. Oslavy pokračovaly na soutěži v požárním útoku „O pohár města Lanžhot“. Počasí nám přálo a nebyla nouze o pěkné sportovní výkony. Sbor si přichystal pro návštěvníky tohoto klání bohatý doprovodný program. Ukázky techniky hasičů doplnila ukázka Policie ČR a tradiční pěna pro děti už byla jen tou pomyslnou třešničkou na dortu. Na lanžhotské hody sbor nachystal výstavu z historie nejen hasičů v Lanžhotě. Pod vedením Michala Švirgy

Socha sv. Floriána

zde probíhaly řízené prohlídky s odborným výkladem. Děkuji všem, kteří se na těchto akcích podíleli a byli schopni je zařídit a zorganizovat.

Je vidět, že sbor nezhálel a nezháleli ani členové naší jednotky SDH. Stejně jako v letech předchozích se naše jednotka zdokonalovala na různých školeních a cvičeních. Dva naši členové, Jirka Němec a Tomáš Ondráček, byli vysláni na kurz nositelů dýchací techniky do Tišnova. V průběhu roku proběhla stáž naší jednotky u profesionálních hasičů v Břeclavi. Zde si všichni zúčastnění zopakovali třeba slánění, transport pacienta nebo práci s dýchacím přístrojem. Vím, že nároky na dobrovolné hasiče neustále stoupají, a jsem rád, že si najdou volno a těchto výcviků se účastní. Je totiž pravdou, že si musíme vědět rady za každé situace a těmito výcviky se na takové situace připravujeme. V loňském roce jsme samozřejmě udělali i několik preventivních přednášek pro děti ze školky a školy. Stojí za zmínku, že tyto preventivní přednášky děláme již několik let. Loni jsme mohli ocenit tři školáky, kteří nezáváhali a když slyšeli volání o pomoc, ihned zavolali na tišňovou linku a tímto počinem zachránili lidský život.

Nyní se podíváme na zásahy 2023

2. 1.	AED	Mlýnská
4. 2.	TP – strom	LA – SK
6. 2.	TP – strom	Šolochova
12. 2.	TP – voda ve sklepě	Podlužan
15. 2.	TP – strom	za hřištěm
28. 2.	P – dodávka	U Stadionu

Oslava 140. výročí SDH Lanžhot

Slavnostní zahájení výstavy

Požár chatky na ulici Komárnov

Zásah při pádu stromu na dodávku

4. 3.	P – automobil	Luční	1. 12.	TP – strom	LA – SK
4. 3.	TP – strom	LA – SK	10. 12.	TP – osoba ve výtahu	vlak. nádraží
13. 3.	TP – strom	Šolochova	28. 12.	AED	Kostice
16. 3.	AED	Mlýnská	28. 12.	P – sklep	Tvrdonice
11. 4.	AED	J. Olbrachta			
21. 6.	TP – strom	Jasenová			
25. 6.	TP – strom	u dálnice			
7. 7.	P – pole	Hrušky			
22. 7.	TP – kotě na stromě	Kostická			
24. 7.	P – tráva	Kostice			
26. 8.	AED	Kostice			
7. 9.	DN – strom na OA	LA – SK			
8. 9.	TP – strom	Gagarinova			
23. 9.	P – chatka	Komárnov			
20. 10.	TP – závada el. stož.	LA – SK			
22. 10.	TP – strom	LA – SK			
11. 11.	TP – strom	Nová			
26. 11.	TP – transport	Nádražní			
30. 11.	TP – otevření	B. Němcové			

Tak to by byly zásahy za minulý rok. Doufám, že tento rok budeme jen cvičit a na ostré výjezdy pojedeme jen poskrovnu.

Tímto bych chtěl ještě jednou poděkovat všem našim členům a členkám za jejich práci a obětavost. Samozřejmě děkuji vedení města, které nás nemalou měrou podporuje. Rád bych poděkoval i všem našim spoluobčanům, kteří si najdou čas a podpoří nás svou účastí na našich akcích.

Na závěr jedno velké děkuji, poněvadž slov díky není nikdy dosti.

Zíma ve skautském oddílu

Kateřina Holobrádková

Předvánoční čas jsme přivítali Slavností světél, tradiční akcí pro veřejnost, která se koná vždy kolem Mikuláše. Tentokrát začala u základní školy, kde proběhlo vánoční zpívání a rozsvěcování vánočního stromu. Poté se průvod osvětlený lampióny a lucernami v čele s anděly, čerty a Mikulášem, doprovázený koňským povozem, vydal ke hřišti k rybníku Kout, kde proběhla ohnivá show, vypouštění lampiónů štěstí a opékání špekáčků.

Týden před Vánoci začalo naše tradiční trio. Nejdříve proběhla vánoční besídka. V klubovně na nás čekal nazdobený stromček, hráli jsme hry zaměřené na pohádky, pojídali cukroví a zpívali koledy.

Poté došlo k rozdávání vlastnoručně vyrobených dárků. Všechny dárky byly moc hezké, členové oddílu jsou opravdu kreativní a zruční.

Na druhý den část oddílu přinesla z břeclavského vlakového nádraží betlémské světlo, které tam vlakem přivezli jiní skauti, a druhá část oddílu šla zdobit stromček lesním zvířátkům.

Na lednové páteční schůzce jsme vyráběli se staršími členy krmítka z pomerančové kůry, do kterých jsme nasypali ptačí zob. Někteří z nás se zúčastnili mezinárodní akce s názvem Ptačí hodinka a počítali, kolik ptáků k vyrobenému krmítku přiletí.

Letošní mrazivé lednové počasí jsme naplno využili a po několika letech jsme šli bruslit na zamrzlý rybník Kout. Krom tradičního bruslení na ledu jsme si zahráli i několik her.

Předposlední únorový pátek proběhla Filmová noc. Společně jsme zhlédli v klubovně dva filmy a nemohlo chybět ani popcornové občerstvení.

A co oddíl čeká s přicházejícím jarem? Pojedeme na víkendovku do historické Olomouce, kde poznáme město a blízké okolí, a zapojíme se s hasiči do místní akce Uklidme Česko.

V boji proti CHKO Soutok hlásíme dílčí vítězství

Marek Blažej

Informace od petičního výboru petice „Proti návrhu na vyhlášení CHKO Soutok“:

Před rokem nás jako studená sprcha zasáhla informace ministra Hladíka a hejtmána Grolichy, že do roka v našem regionu vyhlásí chráněnou krajinnou oblast Soutok. V tu chvíli se mnoha místním lidem vybavila nesčetná nesmyslná ome-

zení pro majitele pozemků i samosprávy v jiných oblastech naší republiky, kde již státní úředníci prosadili svoji vůli i jejich představy toho jediného správného způsobu ochrany přírody. A ne, nemluvíme o nemožnosti sběru hub, rybaření, sběru borůvek či šíření dalších nepodložených obav, jak se nás snaží onálepkovat mini-sterstvo.

Dílčím vítězstvím není to, že rok již uplynul a státním úředníkům se nepodařilo zatím reagovat na spoustu námitek, kdy teprve po jejich vypořádání může vláda direktivně vyhlásit vznik CHKO. Již jen fakt, že stát již přiznává své chyby, kdy při 1700 námitkách nejsou úředníci schopni v zákonné lhůtě 60 dní rozhodnout, nás utvrzuje v tom, že proti vyhlášení CHKO Soutok není jen několik křiklounů z Lanžhota, ale daleko větší skupina lidí žijících v našem regionu. Naše petice „Proti...“ to jen potvrdila. V současnosti jsou již petiční archy předány na ministerstvo ŽP, do Poslanecké sněmovny, kanceláři prezidenta republiky. Senát Parlamentu České republiky nám již oznámil termín projednání petice na svém výboru za naší účasti.

Za naše dílčí vítězství považujeme nyní zejména to, že se místní lidé nebáli nahlas říct NECHCEME TO TADY, že se nebáli postavit se proti aroganci moci státních úředníků a společně s námi nebo i samostatně začali bojovat. V dnešních dnech již majitelé některých pozemků, které byly zahrnuty do původních plánů CHKO Soutok, dostávají oficiální oznámení z ministerstva ŽP s doporučením státní Agentury ochrany přírody a krajiny námitkám vyhovět a jejich pozemek vyčlenit z návrhu na vyhlášení CHKO. Jsem moc rád, že naše občanská iniciativa má smysl a pomáhá obyčejným lidem. A to i těm, kteří byli ze začátku skeptič-

tí. Zejména v období léta minulého roku, kdy jim na radnici tvrdili, že všechno je již rozhodnuto a je zbytečné už proti tomu bojovat. Mne samotného mrzí, že i starostové okolních obcí nejsou již tak semknuti jako v roce 2012, kdy tehdejšímu ministrovi ŽP řekli jednoznačně NE. Dnešní váhavé postoje některých radnic totiž jednoznačně nahrávají státním úředníkům, kteří těchto slabin dokážou dobře využívat ke svým beztržným slibům. Hlavně samosprávy totiž mohou teď zabojovat o lesy a další pozemky ve svých katastrech, které nejsou v soukromém vlastnictví, ale patří státu.

Před rokem jsem zveřejnil ve zpravodaji článek s nadpisem shodným s výzvou naší radnice – KDO MLČÍ, SOUHLASÍ. Chci tímto poděkovat všem lidem, kteří se nebáli nesouhlasit a zároveň vyzvat vedení naší obce, aby se touto svojí výzvou začali vážně zabývat. Vždyť 705 lanžhotských občanů, kteří svůj nesouhlas vyjádřili podpisem naší petice, není jen hrstka místních rebelů.

inzerce

Financování bydlení

KOUPĚ ■ VÝSTAVBA ■ REKONSTRUKCE

Refinancování

HYPOTÉKY ■ ÚVĚRY ■ PŮJČKY

Realitní služby

PRODEJ ■ PRONÁJEM ■ ODHADY

S čím Vám
můžeme
pomoci?

Igor Kahánek

☎ 608 776 618

UveroveCentrum.cz

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1100 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřlová, S. Hrubá - Markovičová, V. Hostinová, V. Tučková,
J. Malá, L. Topolanská

Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: březen 2024
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687

Uzávěrka zpravodaje 2/2024 – 10. 5. 2024

Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Krojový ples

foto Miroslav Petrla

Společenský ples města

foto Marek Musil

